

ΣΚΗΝΗ 1

(Η πλατεία μιας πόλης, ούτε σύγχρονης ούτε παλιάς, μιας πόλης χωρίς ιδιαίτερο χαρακτήρα.

Θα βόλευε το στιλ να θυμίζει εποχή 1880-1920. Ημέρα λαϊκής αγοράς. Πολύς κόσμος αν η σκηνή είναι μεγάλη, λιγότερος αν η σκηνή είναι μικρή. Όλοι τριγυρίζουν σιωπηλοί, ούτε χαρούμενοι ούτε λυπημένοι. Τελειώνουν, συνεχίζουν ή αρχίζουν τα φώνια τους.

Όταν οι ηθοποιοί αρχίζουν να πηγαionoέρχονται στη σκηνή, καταλαβαίνουμε πως οι πάγκοι με τα αγαθά βρίσκονται στο βάθος της σκηνής. Ακούμε το βουητό του πλήθους και σκόρπιες λέξεις από αγοραπωλησίες. Θέαμα πολύχρωμο και γραφικό. Έχοι από καμπάνες.

Εάν ο θίασος είναι μικρός, η σκηνή αυτή μπορεί — ή είναι και καλύτερο — να παιχτεί αντικαθιστώντας τα πρόσωπα με μαριονέτες ή κούκλες βιτρίνας από πεπιεσμένο χαρτόνι.

Οι κούκλες αυτές έχουν ενδεχομένως μηχανισμό για να κινούνται σπασμωδικά. Στο τέλος αυτής της σκηνής οι μαριονέτες πρέπει να στραφούν για να κοιτάζουν το κοινό ακίνητες, με έκφραση που να δηλώνει κάποια ανησυχία. Ή, ίσως, να στραφούν προς τη σκηνή, όπου έχει μόλις τελειώσει η δράση. Αν είναι κούκλες ακίνητες ή ζωγραφισμένες στο σκηνικό, καλό θα είναι να χαθούν στο σκοτάδι. Αυτό, άλλωστε, θα συμβεί και στην περίπτωση που οι μαριονέτες είναι αληθινές, διότι τα φώτα θα χαμηλώσουν στο τέλος της σκηνής και θα διακρίνονται μόνο σιλουέτες. Πριν μπουν από δεξιά στη σκηνή η *Πρώτη Νοικοκυρά* και η *Δεύτερη Νοικοκυρά*, θα προηγηθεί μια φιγούρα που οι δύο γυναίκες δεν βλέπουν. Αυτός είναι ο *Μαύρος Καλόγερος*, υπερβολικά ψηλός, με μαύρο ράσο και κουκούλα. Μπαίνει και αυτός από δεξιά και διασχίζει τη σκηνή άορατος από όλους)

ΠΡΩΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Φαίνεται πως μόνο οι πίθηκοι παθαίνουν αυτή την αρρώστια.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ευτυχώς που εμείς έχουμε μόνο σκύλους.

(Βγαίνει ο Μαύρος Καλόγερος)

ΠΡΩΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Και γάτες.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Πάντως, φορείς του μικροβίου είν' οι άνθρωποι.

ΠΡΩΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Μπορεί με τα χέρια, με τα χνότα τους. Αλλά, σίγουρα, δεν το κάνουν επίτηδες.

(Βγαίνουν)

ΤΡΙΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ο άντρας μου λέει πως οι περισσότεροι απ' αυτούς ζουν σε πλήρη σύγχυση — ούτε ηθικές αρχές, ούτε παραδόσεις, τίποτα. Και απ' αυτό πεθαίνουν, από την πλήρη σύγχυση.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Εμείς τα κρατάμε όλα, και τις ηθικές αρχές μας και τις παραδόσεις μας.

ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Φυσικά. Θυμάμαι, αν δεν πλέναμε καλά τα καρότα, κολλάγαμε λέπρα.

ΕΚΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Όπως τώρα έχουμε πρόβλημα με τις πατάτες. Οι πατάτες ή σε κάνουν διαβητικό ή σε παχαίνουν — ή και τα δύο. Και το σπανάκι ανεβάζει την πίεση. Και οι φακές είναι φίσκα στο άμυλο. Ωμά φρούτα και λαχανικά, θάνατος για την χολίτιδα. Και, αν τα βράσεις, φεύγουν οι βιταμίνες, σκοτώνονται τα ένζυμα και τα λαχανικά γίνονται επικίνδυνα σαν δηλητήριο. Και τα ποτά βλάπτουν, γίνεσαι αλκοολικός. Και το νερό κάνει πολύ κακό — και στα παπούτσια και στο στομάχι. Το στομάχι πρήζεται και γεμίζει βατράχια.

ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Και το κρέας βλάπτει, έχει ουρικό οξύ. Και τα φάρια σου κάνουνε τα νεύρα κουρέλια.

ΕΚΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Τα φάρια; Γιατί πειράζουν στα νεύρα;

ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Γιατί έχουν φώσφορο. Τα νεύρα λάμπουν, τσιτώνουν και σκάνε.

ΕΚΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Αυτό δεν το ήξερα.

ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Και τα μύδια περιέχουν πανούκλα — που, σίγουρα, κι αυτό δεν το ήξερες. Όλα τα οστρακόδερμα.

ΕΚΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ο άντρας μου ούτε να δοκιμάσει σπαράγγια, του καταστρέφουν τα νεφρά. Και το ξέρει καλά, γιατί είναι γιατρός. Κι έχει πολλούς πελάτες που υποφέρουν από σπαραγγίτιδα.

ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ενώ οι μελιτζάνες είναι πιο ακίνδυνες — το πολύ πολύ ν' αρπάξεις κανένα συνάχι.

ΕΚΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Καμιά φορά το συνάχι είναι χειρότερο απ' την πανούκλα.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν η *Τρίτη Νοικοκυρά* και η *Τέταρτη Νοικοκυρά*)

ΤΕΤΑΡΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Οι μελιτζάνες είναι καρκινογόνες.

(Μπαίνουν η *Έβδομη Νοικοκυρά* και η *Όγδοη Νοικοκυρά*)

ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ο άντρας μου επιμένει πως σε λίγο οι άνθρωποι θ' ανεβαίνουν στο φεγγάρι και ψηλότερα.

ΟΓΔΟΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Σίγουρα θα χρειάζονται σκάλες πολύ πιο ψηλές από της Πυροσβεστικής. Και θα πρέπει ν' ανεβαίνουν με τα πόδια πάνω και το κεφάλι κάτω, γιατί το φεγγάρι είναι από κάτω μας, αφού το βλέπουμε όπου και να σταθούμε.

ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Αφού το βλέπουμε όπου και να σταθούμε, θα πει πως είναι δίπλα μας.

ΟΓΔΩΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Μην είσαι τόσο σίγουρη. Αλήθεια, πόσες μέρες θα κάνουν για ν' ανέβουν;

ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Δεν θα φτάσουν ποτέ. Θα λαχανιάσουν.

ΟΓΔΩΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Μα δεν θα το πάνε μονοκοπανιά, θα έχουνε πλατύσκαλα για να ξεκουράζονται.

ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Δεν θα τους πιάνει και ίλιγγος; Είτε με το κεφάλι πάνω, είτε με το κεφάλι κάτω; Σίγουρα θα τους πιάνει ίλιγγος.

ΟΓΔΩΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Θα μπορούσαν να παν έφιπποι, σε μπάλες κανονιών. Πόσα άλογα έχει κάθε μπάλα κανονιού;

ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Πού να ξέρω. Αλλά τ' άλογα δεν θ' αντέξουν. Εκεί πάνω έχει ρεύματα, θα τους παγώσει το αίμα και θα πεθάνουν.

ΟΓΔΩΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Αν πεθάνουν τ' άλογα, οι άνθρωποι δεν θ' ανέβουν ποτέ στο φεγγάρι.

(Βγαίνουν. Πολλαπλές σκηνικές οδηγίες)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Δεύτερο Αντρα) Είμαστε βλάκες όλοι μας. Βλάκες, που μας κυβερνάν ηλίθιοι.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Θα πρέπει να υπάρχει κάποια λύση, αλλά δεν ξέρω ποια.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μην ανησυχείτε. Τη λύση θα τη βρω εγώ, όποτε είστε έτοιμοι να τη δεχτείτε.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Είμαστε έτοιμοι και τώρα. Η γνώση είναι δύναμη, άρα θέλουμε να μας μιλήσεις.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σωστά. Η γνώση και η δύναμη είναι δύο μεγάλες λειτουργίες του ανθρώπινου πνεύματος.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν ο Τρίτος Άντρας και ο Τέταρτος Άντρας)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Σπρώχνει ένα παιδικό καροτσάκι) Κάθε Κυριακή βγάζω εγώ τα μωρά περίπατο. Έχω δίδυμα. Η γυναίκα μου μένει στο σπίτι και πλέκει.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Κρατάει πλεκτό και πλέκει) Εμείς κάνουμε ακριβώς το αντίθετο.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν ο Πέμπτος Άντρας και ο Έκτος Άντρας)

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τι να σου πω, ήμουνα στο κακό μου το χάλι. Ένωθα σαν να ζούσα σε πυκνή ομίχλη. Όλα μου φαινονταν παράξενα. Ήμουν αναστατωμένος, τα νεύρα μου τεντωμένα, το κορμί μου να με πονάει. Πραγματικά, στο κακό μου το χάλι. Ούτε να καθίσω, ούτε να σταθώ, ούτε να ξαπλώσω... Ούτε καν να περπατήσω, γιατί κουραζόμουνα... Και, φυσικά, δεν μπορούσα να μείνω ήσυχος σε κάποιο μέρος.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Υπήρχε κάτι που θα μπορούσες να κάνεις, όχι πολύ ευχάριστο βέβαια, όμως θα μπορούσες να το κάνεις.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τι;

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Να κρεμαστείς. Θα μπορούσες να κρεμαστείς.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αυτό είν' επικίνδυνο.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Έχει τους κινδύνους του, ναι... Εγώ έπαθα πολύ χειρότερο, έπαθα κατάθλιψη. Όλος ο κόσμος μου φαινότανε σαν ένας μακρινός πλανήτης, εξωπραγματικός, παγωμένος, αδιαπέραστος. Κάτι, τέλος πάντων, που μου είχε γίνει εντελώς ξένο κι εχθρικό. Καμία επαφή, καμία επικοινωνία. Ένωσα και κλειδωμένος απέξω και κλειδωμένος μέσα.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Και το κλειδί πού ήταν; Απέξω ή από μέσα;

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δεν είχε σημασία. Έτσι κι αλλιώς, δεν θα μπορούσα να το σηκώσω, γιατί ζύγιζε τόνους και ήταν από μολύβι — όχι από ατσάλι. Το μολύβι μπορείς να το λιώσεις, το ατσάλι όχι.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πάντως, εγώ δεν μπορώ να σηκώσω παραπάνω από πενήντα κιλά. Και προτιμώ πενήντα κιλά άχυρο παρά πενήντα κιλά μολύβι. Το άχυρο είναι πολύ λαφρύτερο.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Συχνά αναρωτιέμαι πώς καταφέρνουμε κι επιβιώνουμε. Η ζωή δεν είναι πάντα ρόδινη, όπως λέει κι ο φίλος μου ο Γκαστόν.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μήπως είναι καλύτερο να πεθάνουμε;

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μην το λες, είναι γρουσουζιά.

(Βγαίνουν από δεξιά. Μπαίνουν ο Έκτος Άντρας και ο Έβδομος Άντρας)

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Υπάρχουν μερικοί που δεν θέλουνε να φτάσουμε στο φεγγάρι.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ναι, αυτοί που μας θέλουν καταδικασμένους εδώ.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αλλά οι ίδιοι είναι φοβεροί επιστήμονες και τεχνίτες. Οι ίδιοι θα πάνε

στο φεγγάρι και στ' άλλα αστέρια. Θα ταξιδέψουν μακρύτερα απ' όσο φτάνει ο νους μας. Αλλά, αναρωτιέμαι, τι θέα θα έχουν από κει πάνω;

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μπα! Και τι παραπάνω θα μάθουν για το σύμπαν; Τίποτα. Άμα δεν ξέρεις όλο το σύμπαν, δεν ξέρεις τίποτα.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Συμφωνώ απόλυτα. (Παύση) Αν κι εγώ προτιμώ τα ρετιρέ. Όταν μένεις σε ρετιρέ, έχεις πιο καλή θέα απ' αυτόν που μένει στο ισόγειο.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Όχι πάντα.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πώς το λες αυτό;

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αν το κτίριο έχει μπροστά του λόφο, λόφο βλέπει το ρετιρέ, λόφο και το ισόγειο.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν η Πρώτη Γυναίκα και η Δεύτερη Γυναίκα)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ο κουνιάδος μου δουλεύει νοσοκόμος σε σπαστικά παιδιά — δύσκολη δουλειά.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Καμία δεν είναι δύσκολη δουλειά. Σου λένε να την κάνεις και δεν την κάνεις — να μια εύκολη δουλειά.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν ο Πέμπτος Άντρας και ο Έκτος Άντρας)

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Νιώθω ένα είδος χαράς να με πλημμυρίζει. Ξεκινάει από τα πόδια μου να φτάσει στην καρδιά μου, αλλά εκεί στα γόνατα κάτι τη σταματάει.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Εγώ, φίλε μου, δεν απαιτώ πια καμία χαρά απ' τη ζωή. Μου αρκεί μια ζωή ουδέτερη, να κάθομαι στο πεζοδρόμιο και να χαζεύω ό,τι γίνεται

στον δρόμο, αρκεί να μην πονάω και να μην υποφέρω.

(Βγαίνουν. Μπαίνουν η *Τρίτη Γυναίκα* και η *Τέταρτη Γυναίκα*, ο *Τρίτος Άντρας* και ο *Τέταρτος Άντρας*. Οι άντρες από αριστερά, οι γυναίκες από δεξιά, ως συνήθως. Ο *Τρίτος Άντρας* και ο *Τέταρτος Άντρας* έχουν το πλεκτό και το παιδικό καροτσάκι, όμως όποιος έσπρωχνε το καροτσάκι έχει το πλεκτό, και αντίθετα)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τέταρτο Άντρα*) Δεν υπάρχει μέλλον.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στην *Τέταρτη Γυναίκα*) Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε, κι όμως όλα είναι αναμενόμενα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στην *Τρίτη Γυναίκα*) Η πρόληψη είναι καλύτερη από τη θεραπεία.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τρίτο Άντρα*) Τίποτα δεν προβλέπεται.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στην *Τέταρτη Γυναίκα*) Τίποτα δεν θεραπεύεται.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τέταρτο Άντρα*) Ούτε καν τ' αναμενόμενα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στην *Τρίτη Γυναίκα*) Ούτε καν τα θεραπεύσιμα.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τρίτο Άντρα*) Ακόμα και τ' αναμενόμενα δεν μπορείς να τ' αποφύγεις.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κατά τη γνώμη μου, καθετί θεραπεύσιμο είναι πραγματικό δηλητήριο.

(Μπαίνουν στη σκηνή τα υπόλοιπα πρόσωπα, οι *Γυναίκες* από δεξιά και οι *Άντρες* από αριστερά. Στέκονται στις γωνίες της σκηνής, χωρίς να μιλάνε ή να υποκρίνονται πως μιλάνε. Δείχνουν ανέμελοι, κοιτάζουν γύρω, δεν κινούνται. Μπαίνει ο *Μαύρος Καλόγερος* πάνω σε ξυλοπόδαρα που δεν φαίνονται κάτω από το ράσο του. Σταματάει στη μέση της σκηνής σιωπηλός. Κανένας δεν δείχνει να τον έχει προσέξει)

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Σπρώχνοντας το καροτσάκι προς το κέντρο της σκηνής, σταματάει μπροστά στον *Μαύρο Καλόγερο*. Στον *Τρίτο Άντρα*) Καμπάνες — τέλειωσε η λειτουργία. Πάμε να πιούμε κάτι πριν βγει η γυναίκα μου.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τέταρτο Άντρα*) Η γυναίκα σου έχει ραντεβού με τη δικιά μου στο ζαχαροπλαστέιο.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον *Τρίτο Άντρα*) Άσε το πλεκτό σου μέσα στο καροτσάκι και μην ανησυχείς — τα μωρά δεν τρώνε τα πλεκτά. (Στην *Τέταρτη Γυναίκα*) Κυρία μου, μια κι είστε γειτόνισσα, μπορείτε να έχετε τον νου σας στα μωρά μου για λίγο;

(Η *Τέταρτη Γυναίκα* πλησιάζει και την ακολουθεί η *Τρίτη Γυναίκα*)

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Καλημέρα σας.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν έχω δει τα δίδυμά σας, αλλ' ακούω πως είναι κουκλάκια.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δείτε τα, αλλά μην μου τα ξυπνήσετε. Πάμε στα γρήγορα για ένα ποτό με τον φίλο μου.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ένα ποτό ο καθένας φυσικά.

(Προτού τελειώσουν τα λόγια τους οι *Άντρες*, οι *Γυναίκες* έχουν σκύψει πάνω από το καροτσάκι και θαυμάζουν τα μωρά)

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στις *Γυναίκες*) Δεν θ' αργήσουμε.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σας ευχαριστούμε. Α, ναι, άφησα και το πλεκτό μου εκεί μέσα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Κοιτάζοντας στο καροτσάκι) Είχα ακούσει πως είναι ξανθά, όμως δεν μου φαίνονται και πολύ ανοιχτόχρωμα.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Που είναι έτοιμος να βγει με τον φίλο του) Δεν θα γίνουν ούτε πιο ξανθά ούτε πιο ροζ, μαντάμ.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Κοιτάζοντας στο καροτσάκι) Δείχνουν μπλαβιασμένα — ή, όχι, μαύρα δείχνουν. Κοιμούνται.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μπλαβιασμένα;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τα μωρά μου μαύρα;

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Αγγίζει τα μωρά) Κρυώνουν. Θέλουν κι άλλα σκεπάσματα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τ' αγγίζω και δεν κουνιούνται.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κου-πε-πέ, κου-πε-πέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Είναι παγωμένα. Χριστέ μου!

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τι συμβαίνει;

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πήγαν από ασφυξία. Ααααα!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τι λέτε;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αφού είναι μια χαρά στην υγεία τους. (Κοιτάζει στο καροτσάκι και ουρλιάζει)
Είναι πεθαμένα!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Κοιτάζει στο καροτσάκι και ουρλιάζει) Πεθαμένα!

(Ενώ η Τρίτη Γυναίκα και η Τέταρτη Γυναίκα κάνουν πιο πέρα τρομαγμένες και ουρλιάζοντας, το πλήθος πλησιάζει να δει τι συμβαίνει)

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Φωνάζει) Πήγαν από ασφυξία, τα στραγγάλισαν! Ποιος; Ποιος σκότωσε τα μωρά μου;

(Οι άλλοι πλησιάζουν με μάτια γουρλωμένα και σχηματίζουν κύκλο γύρω από τους δύο Άντρες και τις δύο Γυναίκες που στέκονται κοντά στο καροτσάκι)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ποιος να το 'κανε;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Εγώ ξέρω ποιος. Σήμερα το πρωί τα είχα αφήσει στην πεθερά μου. Εκείνη τα σιχαίνεται τα μωρά, γιατί μισεί εμένα — από την πρώτη στιγμή μ' αντιπάθησε.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Λέει πως η πεθερά του το 'κανε.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δηλαδή, κάθε πεθερά έχει δικαίωμα να σκοτώνει παιδιά; Ε, όχι δα!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κι η καημένη η μάνα τους δεν το ξέρει ακόμα.

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κι εγώ μισώ τον γαμπρό μου κι ευχαρίστως θα του 'στριβα το λαρύγγι! Αλλά ούτε θ' άγγιζα τα παιδιά τους! Ευτυχώς δεν έχουνε παιδιά, γιατί δεν θέλει η κόρη μου. Πάντως, την καταλαβαίνω την πεθερά — μπορεί σε βρασμό ψυχής...

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ντροπή! Αίσχος!

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Οι γριές είναι δημόσιος κίνδυνος. Δηλητηριάζουνε, μαχαιρώνουνε...

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στη Δεύτερη Γυναίκα) Α, η πεθερά μου! Εσύ τα στραγγάλισες!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Όχι, όχι εγώ! Σου τ' ορκίζομαι!

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Κακούργα!

(Ορμάει πάνω στη Δεύτερη Γυναίκα, η οποία πέφτει κάτω)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Τέταρτο Άντρα) Έλα, έλα, ηρέμησε.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Τέταρτο Άντρα) Είναι αθώα.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Είναι νεκρή!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Τέταρτο Άντρα) Δολοφόνε!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στον Τέταρτο Άντρα, καθώς προχωρούν απειλητικά προς το μέρος του) Δολοφόνε!
Φονιά! Κακούργε!

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μα μόνη της έπεσε. Εγώ ούτε την άγγιξα.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Κοιτάζοντας τη Δεύτερη Γυναίκα) Μπλάβιασε κι αρχίζει να μαυρίζει!

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Τέταρτο Άντρα) Η γυναίκα αυτή μ' έχει ευεργετήσει — θα μου το πληρώσεις!

(Ορμάει προς τον Τέταρτο Άντρα κρατώντας μαχαίρι)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Έκτο Άντρα, προσπαθώντας να τον αποτρέψει) Μα αφού σου λέει ότι δεν φταίει αυτός — μόνη της πέθανε.

(Μόλις ο Έκτος Άντρας πλησιάζει αρκετά τον Τέταρτο Άντρα, αυτός πέφτει)

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Καθώς πέφτει) Αααα! Πεθαίνω!

(Πέφτει κάτω με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Έκτο Άντρα) Σκότωσες τον φίλο μου! Γουρούνι! Φονιά!

(Ο Δεύτερος Άντρας και η Πέμπτη Γυναίκα σκύβουν να εξετάσουν το σώμα του Τέταρτου Άντρα. Οι υπόλοιποι κινούνται απειλητικά προς το μέρος του Έκτου Άντρα)

ΟΛΟΙ

Δολοφόνε! Φονιά!

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δεν τον χτύπησα, δεν τον άγγιξα καν! Μόνος του έπεσε — μάλλον γλίστρησε!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Αφού έχουν εξετάσει το σώμα του Τέταρτου Άντρα) Μπλάβιασε κι αρχίζει να μαυρίζει!

ΟΓΔΩΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν αντέχω άλλο. Αστυνομία! Βοήθεια! (Φέρνει το χέρι στο στήθος της)
Αααα, η καρδιά μου!

(Πέφτει νεκρή)

ΟΓΔΩΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στον Έκτο Άντρα) Εσύ φταις, δολοφόνε!

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν το έκανε αυτός.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Αφού το είπε — μόνος του πέθανε.

(Στο μεταξύ ο Πρώτος Άντρας και ο Δεύτερος Άντρας μαζί με την Πρώτη Γυναίκα, τη Δεύτερη Γυναίκα, την Τέταρτη Γυναίκα, την Πέμπτη Γυναίκα και την Έβδομη Γυναίκα εξετάζουν το σώμα της Όγδοης Γυναίκας)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δεν κουνιέται.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Επιτέλους, να καλέσουμε έναν γιατρό!

ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Καλύτερα την Πυροσβεστική. Πάω να πάρω τηλέφωνο την Πυροσβεστική.

(Προχωρεί προς το βάθος της σκηνής και πέφτει)

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μην κοιτάτε εμένα! Δεν της έκανα τίποτα εγώ, σας ορκίζομαι!

(Ο Έκτος Άντρας πέφτει τριγυρισμένος από τον Τρίτο Άντρα, τον Πέμπτο Άντρα και τον Όγδοο Άντρα. Εξετάζοντας την Όγδοη Γυναίκα, που είναι ξαπλωμένη κάτω, ο Πρώτος Άντρας, ο Δεύτερος Άντρας, η Πρώτη Γυναίκα, η Τρίτη Γυναίκα, η Τέταρτη Γυναίκα και η Πέμπτη Γυναίκα σηκώνουν τα χέρια προς τον ουρανό)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δεν πήγε από καρδιά.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αποκλείεται να πήγε από καρδιά.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Παίρνει περιέργο χρώμα.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Παρατηρώντας τον Έκτο Άντρα, που είναι πεσμένος) Πέθανε.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τον τιμώρησε ο Θεός.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μήπως λιποθύμησε;

(Όσοι είναι γύρω από τον Έκτο Άντρα και όσοι ήταν γύρω από την Όγδοη Γυναίκα μαζεύονται σε ομάδα με σχόλια όπως «Δεν το χωράει ο νους μου», «Απαίσιο θέαμα», «Σε κάτι θα φταίξανε, όλα εδώ πληρώνονται», «Μα δεν φταίξανε σε τίποτα», «Μπορεί και να είν' αθώοι»)

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Δείχνοντας τη νεκρή Έκτη Γυναίκα) Αυτή έπεσε την ώρα που πήγαινε να φωνάξει την Πυροσβεστική. Ελάτε να τη σηκώσουμε.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μακάρι να είναι ζωντανή. Είναι ζωντανή;

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πρέπει να σηκωθεί. Διάολε, δεν θα πεθάνουμε όλοι!

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Εξετάζει τους σφυγμούς της Έκτης Γυναίκας) Δεν έχει σφυγμούς. Πέθανε!

(Πέφτει νεκρός πάνω της)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν μου κάνει καθόλου εντύπωση.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μεγάλο πράγμα η συνήθεια!

(Πέφτει πάνω στην Έκτη Γυναίκα και στον Έβδομο Άντρα. Οι εννέα που απομένουν αρχίζουν να τρέχουν ανάστατοι στη σκηνή, φωνάζοντας και χειρονομώντας)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Έλεος!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Έπεσε θανατικό! Είμαστε όλοι καταδικασμένοι!

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Έλεος!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αμάρτησα — έκλεψα!

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Λυπήσου μας, Θεέ μου!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Αμάρτησα — σκότωσα τον πατέρα μου!

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Αμάρτησα — πήγα με τον γιο μου!

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Πέφτοντας στη μέση της σκηνής) Έλεος! Άφεση αμαρτιών! Έλεος!

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Συγχώρεσέ με, Μεγαλοδύναμε!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Η κόλαση! Άνοιξε το στόμα της η κόλαση!

(Πέφτει στη δεξιά πλευρά της σκηνής, ανφάς στο κοινό)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μετανοώ, μετανοώ για τις αμαρτίες μου!

(Πέφτει στην αριστερή πλευρά της σκηνής)

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Εγώ δεν θυμάμαι να έχω κάνει αμαρτίες.

(Πέφτει πίσω από τον *Πρώτο Άντρα*)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πού είσαι, αγάπη μου; Αγάπη μου;

(Πέφτει δίπλα στην *Τρίτη Γυναίκα*)

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Αχ, αυτό το κάψιμο στα σπλάχνα, αχ!

(Πέφτει δίπλα στον *Δεύτερο Άντρα*)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πονάει όλο μου το κορμί — πληρώνω για τις αμαρτίες μου!

Αχ, παιδάκια μου καημένα!

(Πέφτει δίπλα στην *Τέταρτη Γυναίκα*)

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Τρέχοντας από τη μία πλευρά της σκηνής στην άλλη) Δεν αντέχω, δεν μπορώ άλλο! Αχ, πόνοι! Αντρούλη μου, δεν πρόλαβα να σου μαγειρέψω!

(Πέφτουν στις δύο πλευρές της σκηνής)

ΣΚΗΝΗ 2

(Υπαίθρια ομιλία. Ένας Προεστός της πόλης απευθύνεται στο κοινό)

ΠΡΟΕΣΤΟΣ

Συμπολίτες μου και ξένοι επισκέπτες, ένα άγνωστο κακό έχει πρόσφατα χτυπήσει την πόλη μας. Δεν είναι πόλεμος, δεν είναι γενοκτονία και η ζωή συνεχίζεται για πολλούς από σας ανέφελη κι ευτυχισμένη όπως πριν. Όμως πρέπει να ξέρετε πως έτσι, στα ξαφνικά, άνθρωποι αρχίζουν να πεθαίνουν μέσα στα σπίτια, μέσα στις εκκλησίες, στις γωνίες των δρόμων, στις πλατείες, χωρίς να εμφανίσουν συμπτώματα αρρώστιας και χωρίς καμία φανερή αιτία. Άνθρωποι πέφτουν νεκροί απότομα — το καταλαβαίνετε αυτό; Και το χειρότερο: δεν μιλάμε για μεμονωμένες περιπτώσεις, διότι αυτό θα ήταν ένα θέμα που ενδεχομένως θα ρυθμίζαμε. Στην περίπτωση μας οι θάνατοι αυξάνονται συνεχώς, θα έλεγα με γεωμετρική πρόοδο. Οι γιατροί, οι ιστορικοί, οι θεολόγοι και οι κοινωνιολόγοι μάς πληροφορούν πως πρόκειται για ένα είδος μάλιστα που επανέρχεται σε σπάνια διαστήματα, ένα είδος επιδημίας που είχε χαθεί τους τελευταίους αιώνες, αλλά σίγουρα είχε εμφανιστεί στο παρελθόν σε κάποιο άλλο σημείο του πλανήτη. Αυτή η μάλιστα κάνει τον γύρο της γης και, όταν αποφασίσει να χτυπήσει, επιλέγει την πιο ευημερούσα χώρα ή πόλη στην καλύτερη στιγμή της, όταν δηλαδή όλοι έχουν πιστέψει πως δεν έχουν κανένα λόγο να φοβούνται. Τις τελευταίες δύο φορές που αυτό το φοβερό φαινόμενο χτύπησε ήταν σε δύο πόλεις μακρινές όσο και αρχαίες: στο Παρίσι και στο Βερολίνο. Υπάρχει πιθανότητα να επισκεφτεί κάποτε και τη Σικελία, όμως οι ιστορικές πηγές

δεν διευκρινίζουν αν πρόκειται για τη Σικελία ή την Αργεντινή. Στη δική μας πόλη υπάρχουν σπίτια όπου έχει ξεκληριστεί ολόκληρη η οικογένεια. Άτομα που έχουν μεταξύ τους συγγένεια προσβάλλονται την ίδια ακριβώς στιγμή από τη νόσο, παρουσιάζουν ίδια συμπτώματα, ίδιους πόνους και ίδια επιθανάτια αγωνία, παρ' όλο που ζουν σε διαφορετικές συνοικίες. Κάποια στιγμή θεωρήθηκε πιθανόν ότι επρόκειτο για «ξεκαθάρισμα λογαριασμών», ένα είδος «βεντέτας» που υπήρχε παλιότερα μέσα στις οικογένειες, αλλά τελευταία ατόνησε στις ειρηνικές, σύγχρονες κοινωνίες μας. Όμως ο θάνατος συνέχισε να χτυπάει ανεξάρτητα από οικογένειες, και χτύπησε ανθρώπους που δεν είχαν καμία σχέση μεταξύ τους. Υπήρχε πιθανότητα η βεντέτα να εξαπλώθηκε και μεταξύ αγνώστων; Όχι, διότι τόσο πολλές συμπτώσεις μας κάνουν ν' απορρίπτουμε τη θεωρία του τυχαίου συμβάντος. Οι άνθρωποι πεθαίνουν όποτε και όπου!

Σας συγκέντρωσα για τελευταία φορά εδώ, στην πλατεία της πόλης μας, για να σας ενημερώσω: Μας συμβαίνει κάτι εντελώς ανεξήγητο. Δεχτήκαμε επίθεση από ένα λοιμό αγνώστων αιτίων. Οι γειτονικές πόλεις και χώρες μάς έχουν κλείσει τα σύνορά τους. Στρατός έχει κυκλώσει την πόλη μας. Κάθε είσοδος και έξοδος απαγορεύεται. Μέχρι χτες ήμασταν ελεύθεροι, όμως από σήμερα είμαστε σε καραντίνα. Συμπολίτες κι επισκέπτες της πόλης μας, μην επιχειρήσετε να δραπετεύσετε, γιατί θ' αντιμετωπίσετε τα πυρά των στρατιωτών που караδοκούν σε κάθε έξοδο της πόλεως. Χρειάζεται να οπλιστούμε με όλο το θάρρος που διαθέτουμε. Επίσης, χρειάζονται γερά χέρια ν' ανοίγουν τάφους. Τα οικόπεδα, οι ακάλυπτοι χώροι, οι αυλές, τα γήπεδα, όλα επιτάσσονται, γιατί τα νεκροταφεία γέμισαν. Επίσης, ζητώ εθελοντές να επιτηρούν τα μολυσμένα σπίτια, μήπως κάποιος μπει ή βγει.

Θα ορίσουμε ορκωτούς επόπτες που θα επισκέπτονται τα σπίτια και θα γνωματεύουν εάν κάθε θάνατος οφείλεται στη μοιραία μάστιγα ή όχι. Θα αναθέσουμε σε γυναίκες εθελόντριες να προσδιορίζουν κάθε αιτία θανάτου, να ανακρίνουν τους επιζώντες σε κάθε σπίτι και να ανιχνεύουν ύποπτα συμπτώματα, δηλαδή ογκίδια, δερματικές κηλίδες, ύποπτα εξανθήματα και τα λοιπά, για να τ' αναφέρουν στις Αρχές, προκειμένου ν' απομονωθούν οι πιθανοί φορείς. Όποιος μπαίνει σε μολυσμένο σπίτι θα θεωρείται ύποπτος και θ' απομονώνεται εκεί μέσα. Φυλαχτείτε από τους υπόπτους. Καταγγείλατέ τους για το καλό του συνόλου! Ζητάμε

γιατρούς, νεκροθάφτες, σαβανωτές και κάθε χρήσιμη για την περίσταση ειδικότητα. Κάθε πολίτης οφείλει να προσφέρει στον συνάνθρωπό του: να τον επιτηρήσει ή να του κλείσει τα μάτια. Το σύνθημά μας είναι, «Θάψε τον πλησίον σου, μπορείς!» Αντίδοτο για τον λοιμό δεν έχουμε βρει. Προσπαθούμε να τον περιορίσουμε, μήπως μερικοί τυχεροί επιβιώσουν. Όμως κι αυτό άγνωστο.

Πάντως, απαγορεύεται η επαιτεία και η αλητεία. Απαγορεύονται οι συνεστιάσεις και όλα τα θεάματα. Τα καταστήματα, τα εστιατόρια και τα καφενεία θα λειτουργούν ελάχιστες ώρες, για να περιοριστεί η εξάπλωση ψευδών ειδήσεων. Διότι υπάρχει η υποψία πως το κακό που μας βρήκε προέρχεται από κάτι ανώτερό μας, από τον ουρανό, και καθετί από τον ουρανό διαβρώνει σαν αόρατη βροχή τις στέγες, τους τοίχους και τις ψυχές μας. Όπως σας είπα, αυτή είναι η τελευταία δημόσια συγκέντρωση. Ομάδες πάνω από τρία άτομα θα διαλύονται. Επίσης, απαγορεύεται να περιφέρεστε άσκοπα. Όλοι οι πολίτες επιβάλλεται να κυκλοφορείτε ανά δύο, για να επιτηρείτε ο ένας τον άλλο και για να ειδοποιείτε όποτε μένετε ο ένας χωρίς τον άλλο. Τώρα γυρίστε στα σπίτια σας και μείνετε εκεί. Θα βγείτε μόνο σε περίπτωση μεγάλης ανάγκης. Ειδικά συνεργεία θα στιγματίζουν την πόρτα κάθε μολυσμένου σπιτιού: θα κάνουν έναν μεγάλο κόκκινο σταυρό με μογογιά στην πόρτα και θα γράφουν, «Ελέησόν με, Κύριε!»

(Βγαίνει)

ΣΚΗΝΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΣΠΙΤΙ

(Ένα άδειο δωμάτιο. Ένας Υπηρέτης με άσπρα γάντια μπαίνει μεταφέροντας μια στρογγυλή πολυθρόνα με μπράτσα. Άλλος Υπηρέτης, επίσης με γάντια, μπαίνει μεταφέροντας ένα μικρό πατάρι. Στη μέση του μεσαίου τοίχου τοποθετούν την πολυθρόνα πάνω στο μικρό πατάρι.

Στη μέση του τοίχου που βρίσκεται στο βάθος της σκηνής υπάρχει ένα τεράστιο παράθυρο, από το πάτωμα ως το ταβάνι, που βλέπει στον δρόμο. Στο βάθος του αριστερού τοίχου, μία πόρτα. Οι δύο Υπηρέτες μπαينوβγαίνουν κρατώντας σπρέι. Μπαίνει μια Υπηρέτρια κρατώντας και αυτή σπρέι. Οι τρεις ψεκάζουν τους τοίχους, την πολυθρόνα, το πατάρι, όλα. Από μία πόρτα στο βάθος της σκηνής δεξιά μπαίνει άλλη Υπηρέτρια κουβαλώντας δύο μικρά καθίσματα, που τα τοποθετεί αριστερά και δεξιά της πόρτας. Η Υπηρέτρια βγάζει σπρέι και ψεκάζει τα έπιπλα, το πάτωμα, τους τοίχους, όλα. Από το παράθυρο βλέπουμε τι συμβαίνει στον δρόμο:

Ένας ημίγυμνος αξύριστος άντρας τρέχει έξω στον δρόμο φωνάζοντας, «Έλεος, έλεος!» και χάνεται. Τον άντρα που είδαμε τον κυνηγούν δύο άντρες ντυμένοι στα μαύρα, με γάντια στα χέρια και μάσκες στο πρόσωπο, για να προστατεύονται από τα μικρόβια. Στο ένα χέρι τους κρατάνε κλομπ. Ο πρώτος διώκτης σηκώνει το κλομπ του, για να αποτελειώσει τον άντρα που κατέρρευσε μόλις χάθηκε από το παράθυρο. Ακούγεται κραυγή. Οι δύο άντρες με τα μαύρα φαίνονται να κουβαλάν ένα σώμα πάνω σε φορείο. Ο ένας φωνάζει, «Χολέρα, χολέρα!» και ο άλλος «Ανοίξτε δρόμο, φύγετε από τη μέση!» Μπαίνει ο Οικοδεσπότης. Μελαχρινός, ψηλός, αδύνατος. Φοράει σκουρόχρωμο κοστούμι και από πάνω μεταξωτή ρόμπα. Στο κεφάλι του φοράει ένα είδος σκούφου και στα χέρια γάντια όπως οι Υπηρέτες. Φαίνεται τρομαγμένος και κάθε τόσο βγάζει από την τσέπη του ένα μπουκαλάκι, το ξεβουλώνει, παίρνει εισπνοή, το βουλώνει ξανά. Από το παράθυρο βλέπουμε στον δρόμο μία γυναίκα να τρέχει προς την αντίθετη πλευρά από εκείνη που είδαμε να τρέχει προηγουμένως ο άντρας. Η γυναίκα χάνεται φωνάζοντας, «Λυτρώστε την ψυχή μου, σκότωσα το παιδί μου!» Την καταδιώκουν οι δύο μασχοφόροι και μερικές στιγμές αργότερα τη μεταφέρουν πάνω σε ένα φορείο φωνάζοντας πάλι, «Χολέρα, χολέρα!» και «Ανοίξτε δρόμο, φύγετε από τη μέση!», αν και δεν υπάρχει κανένας

στον δρόμο να τους εμποδίζει. Από το παράθυρο φαίνεται επίσης ένας αστυνομικός που πηγαίνει στο απέναντι πεζοδρόμιο, συμβουλευέται έναν κατάλογο που κρατάει και γράφει με κιμωλία έναν μεγάλο κόκκινο σταυρό στον τοίχο ενός σπιτιού. Κάποιος από μέσα προσπαθεί να ανοίξει την εξώπορτα, όμως ο αστυνομικός φωνάζει, «Απαγορεύεται να βγείτε από το σπίτι!» και βγάζει το πιστόλι του. Η εξώπορτα κλείνει. Σε λίγες στιγμές βλέπουμε τον ίδιο άνθρωπο που προσπάθησε να ανοίξει την πόρτα να στέκεται μπροστά σε ένα παράθυρο. Ο αστυνομικός τον πυροβολεί και ο άνθρωπος πέφτει προς τα πίσω μέσα στο σπίτι. Όλα όσα συνέβησαν μετά την εμφάνιση της γυναίκας που φώναζε συμβαίνουν παράλληλα με την είσοδο του *Οικοδεσπότη*, που παρακολουθεί τους Υπηρέτες να ψεκάζουν το σπίτι)

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Ψεκάστε, καθαρίστε, αποστειρώστε! Εδώ είμαστε ασφαλείς. Ποιος έχει το απολυμαντικό;

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Εγώ, κύριε.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Το αντισηπτικό;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Εγώ, κύριε.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Βάλτε, βάλτε, πασαλείψτε κάθε χαραμάδα! Ο ψεκασμός δεν αρκεί! Πού είναι το ρετσίνι; Το μικροβιοκτόνο; (Σε μία από τις γυναίκες) Εσύ σκόνη για τα μικρόβια παντού! (Στους άλλους) Πού είναι το εντομοκτόνο, το παρασιτοκτόνο, το θειάφι; Τρίψτε!

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Εδώ τα 'χουμε όλα, κύριε. Τρίβουμε, κύριε.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Να και το θειάφι, κύριε. Τρίβουμε, κύριε.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

(Στη Δεύτερη Υπηρέτρια) Φέρε μου το φαγητό μου. Τα γυαλίσατε όλα; Περάσατε με υγρό όλα τα έπιπλα;

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μάλιστα, κύριε, με το υγρό που μας είπατε.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

(Στη Δεύτερη Υπηρέτρια, που βγαίνει) Ν' αλλάξεις γάντια πριν πιάσεις το φαγητό. (Στον Πρώτο Υπηρέτη) Το μοσχολίβανο να καίει συνέχεια δίπλα στην πόρτα, σ' όλα τα παράθυρα και στις γωνίες! (Η μία Υπηρέτρια ελέγχει τα θυμιάματα, ενώ το υπόλοιπο προσωπικό συνεχίζει να τρίβει, να απολυμαίνει τοίχους, να φεκάζει πατώματα, κ.λπ. Η Δεύτερη Υπηρέτρια φέρνει έναν δίσκο με φαγητά για τον Οικοδεσπότη, ο οποίος πηγαίνει και κάθεται στην πολυθρόνα. Μυρίζει με προσοχή τα φαγητά) Αυτό το φάρι μυρίζει ακόμα σαν φάρι κι αυτό το φρούτο σαν φρούτο! Γιατί; Δεν βάλατε αρκετό απολυμαντικό; Για να ζήσουμε πρέπει να τρώμε, κι οι τροφές είναι πολύ επικίνδυνες τώρα πια. Δεν μας νοιάζουν οι γεύσεις, τις καταργήσαμε τις γεύσεις, αρκεί να είμαστε σίγουροι πως δεν θα φάμε μικρόβια.

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Αν δεν είχαμε αυτό το κύμα κάψωνα, μπορεί η επιδημία να μην φούντωνε τόσο πολύ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Έριξε και καυτή βροχή — όλα μαζί ήρθαν!

ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Άμα έρθουνε τα χιόνια και πέσει παγωνιά, όλα θα τελειώσουν.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Είδατε, κύριε; Δεν χτυπάνε πια τις καμπάνες για κάθε κηδεία. Οι πεθαμένοι είναι πιο πολλοί απ' τις καμπάνες.

ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Δεν τις χτυπάνε, για να μην ρίξουν παραπάνω το ηθικό μας.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Δεν τις χτυπάνε γιατί δεν υπάρχουν πια κωδωνοκρούστες — πέθαναν όλοι.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Μην έρχεστε τόσο κοντά μου, δεν μπορώ ν' ανασάνω! Και μεταξύ σας

σε απόσταση — είναι πιο υγιεινό. Σφραγίσατε τις πόρτες; Τα παράθυρα;

(Όλο το προσωπικό απομακρύνεται από τον Οικοδεσπότη)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κάτω από την πόρτα δεν περνάει ούτε καρφίτσα, κύριε.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Δεν αρκεί. Πρέπει να μην περνάει ούτε κλωστή.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Όλα είναι σφραγισμένα.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Έχουμε ρύζι, στάρι, φάρια και κρέατα καπνιστά, αποξηραμένα φρούτα και ξηρούς καρπούς. Και δεν κινδυνεύουμε από αρουραίους. (Στον *Πρώτο Υπηρέτη*) Πρέπει να ελέγξουμε τη στέγη, μην τύχει κι ο αέρας πάρει κάποιο κεραμίδι. Είναι περιττό να σας πω ότι απαγορεύεται η έξοδος όλων μας από το σπίτι, όπως και απαγορεύεται να έρθει ξένος εδώ. Προς το παρόν είμαστε ασφαλείς. Επίσης απαγορεύεται να κοιτάμε έξω από τα παράθυρα — αν δούμε κάτι κακό μπορεί και με το βλέμμα να το κολλήσουμε. (Με το πιρούνι του τρώει μια μπουκιά) Προσοχή, από κάπου νιώθω να έρχεται ένα ελάχιστο ρεύμα. Με τον αέρα μεταφέρονται μικρόβια. Φράξαμε όλες τις χαραμάδες, αλλά μπορεί ν' ανοίξει κάποια καινούργια τώρα τελευταία. Τα ρεύματα του αέρα φαχουλεύουν τους τοίχους και τα παραθυρόφυλλα προσπαθώντας να διεισδύσουν. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Να έχετε στις τσέπες σας κερύ και να φράζετε όλες τις τρύπες. Πηγαίνετε τώρα για επιθεώρηση, πηγαίνετε, όλες οι τρύπες να εντοπιστούν και να σφραγιστούν με κερύ! (Οι δύο *Υπηρέτες* και η *Πρώτη Υπηρέτρια* τριγυρίζουν και φράζουν χαραμάδες ή υποκρίνονται πως το κάνουν. Μεγάλη κινητικότητα σε όλο το προσωπικό. Μόνο η *Δεύτερη Υπηρέτρια* στέκεται κοντά στον *Οικοδεσπότη*. Στο μεταξύ, από το παράθυρο στο βάθος βλέπουμε έναν μαυροντυμένο άντρα να κρατάει μια μαύρη σημαία. Πίσω του έρχεται μια άμαξα που κουβαλάει ένα φέρετρο. Ακολουθεί ένας φρουρός με κοντάρι που καταλήγει σε λόγχη. Ο φρουρός φυσάει μια σάλπιγγα και συχνά σταματάει για να φωνάξει, «Ανοίξτε δρόμο!» Εάν υπάρχουν τεχνικά προβλήματα, η άμαξα αντικαθίσταται από δύο μαυροντυμένους, που κουβαλάνε το φέρετρο. Ο *Οικοδεσπότης* μιλάει καθώς τρώει, ελέγχοντας και μυρίζοντας κάθε

μπουκιά προτού τη βάλει στο στόμα του. Μερικές μπουκιές δεν τις εμπιστεύεται και τις ξαναφήνει στο πιάτο) Σφραγίστε τα όλα! Οι χαραμάδες δημιουργούνται μόνες τους κι ο μολυσμένος αέρας κάνει τα πάντα για να μπει. Ψεκάστε τα όλα! Και τα φαγητά, δεν πειράζει να χαλάσει η γεύση τους. Αντισηπτικό παντού, ο βρώμικος αέρας περνάει με μαγικό τρόπο μέσα από τους τοίχους. Το κακό είναι πολύ πονηρό και δεν λογαριάζει ούτε πόρτες ούτε τοίχους.

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μην σκέφτεστε το κακό, κύριε: το μαγνητίζετε κι έρχεται και μπαίνει στο μυαλό σας.

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

(Φωνάζει) Εσείς να σκέφτεστε ότι δεν μπορεί να μπει στο δικό μας το μυαλό! Δεν μπορεί να μπει! Αφού οι τοίχοι γίνονται αδιαπέραστοι, μπορεί και η καρδιά να γίνει απαραβίαστη. Άμα δεν το προσκαλέσετε με την αδυναμία σας, το κακό δεν θα μπει ποτέ σ' αυτό το σπίτι. Δεν θα μας αγγίξει! Όμως εμείς θα συνεχίσουμε τις απολυμάνσεις μας. Και τον έλεγχο σε όλες τις τρύπες και τις χαραμάδες που έχουμε φράξει. Ο έξω κόσμος δεν υφίσταται πια για το σπίτι αυτό. Είμαστε διασφαλισμένοι! Αυτό πρέπει να το βάλουμε καλά στο μυαλό μας. Είμαστε διασφαλισμένοι; Ακούω.

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ-ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Είμαστε!

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

(Στην Πρώτη Υπηρέτρια) Λέγε!

ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Είμαι! Το κακό δεν μπορεί να μ' αγγίξει!

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

(Στη Δεύτερη Υπηρέτρια) Κι εσύ!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Το κακό δεν μπορεί να μ' αγγίξει!

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ

(Μαζί) Η συμφορά δεν θα φτάσει ποτέ ως εμάς!

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Είμαι αδιαπέραστος, είμαι απαραβίαστος!

(Ο Οικοδεσπότης πέφτει με τα μούτρα κάτω αναποδογυρίζοντας τον δίσκο με τα φαγητά του. Όλο το προσωπικό τρέχει κοντά του, η Πρώτη Υπηρέτρια σηκώνει το χέρι του και το αφήνει να πέσει)

ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Οι παλάμες του μαυρίζουν!

ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

(Σηκώνοντας το κεφάλι του Οικοδεσπότη από τα μαλλιά) Τα μάτια του κοκκινίζουν! Το πρόσωπό του μελανιάζει!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Τα πέταξε όλα κάτω, έσπασε τα πιάτα. Κι ήταν τα τελευταία!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Τα συμπτώματα!

ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Τα συμπτώματα!

(Τρομαγμένοι όλοι απομακρύνονται από τον νεκρό Οικοδεσπότη και τρέχουν προς την πόρτα. Την ανοίγουν)

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

(Με το πιστόλι στο χέρι) Απαγορεύεται ή έξοδος από μολυσμένα σπίτια!
Αν ξεμυτίσετε, πυροβολώ!

(Στοχεύει, και οι Υπηρέτες κάνουν πίσω. Η εξώπορτα κλείνει ηχηρά. Οι Υπηρέτες τρέχουν προς ένα παράθυρο και προσπαθούν να το ανοίξουν. Εμφανίζεται άλλος οπλισμένος αστυφύλακας. Οι Υπηρέτες κάνουν πίσω. Τώρα αρχίζουν να φοβούνται ο ένας τον άλλο. Φτάνουν στις τέσσερις γωνίες του χώρου και πέφτουν στα γόνατα. Απέξω σκούρα τεράστια παντζούρια κλείνουν τα παράθυρα. Στη σκηνή σκοτάδι)

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Αλεξάντρ

Ζαχ

Εμίλ

Κάτια

Γιατρός

Νοσοκόμα

(Θάλαμος κλινικής. Στο βάθος παράθυρο. Γυάλινα διαχωριστικά αριστερά και δεξιά. Δεξιά μικρή πόρτα. Αριστερά ο Αλεξάντρ στο κρεβάτι του. Τρία τέσσερα καθίσματα στον χώρο. Ο Αλεξάντρ είναι περίπου εξήντα χρόνων. Η Κάτια αρκετά νεότερη. Ο Εμίλ και ο Ζαχ λίγο πιο νέοι από τον Αλεξάντρ. Ανάβουν τα φώτα. Ο Αλεξάντρ στο κρεβάτι του, δίπλα του η Κάτια και λίγο παραπέρα ο Εμίλ και ο Ζαχ, που μόλις έχουν φτάσει)

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

(Στον Ζαχ και στον Εμίλ) Καθίστε. Οι καρέκλες δεν είναι και πολύ άνετες.

ΕΜΙΛ

Έχουμε είκοσι χρόνια να ιδιωθούμε και, να, έρχομαι και σε βρίσκω άρρωστο.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Ζωντανό όμως — για την ώρα.

ΕΜΙΑ

Αυτό το βλέπω. Πάντως, έμαθα ότι δουλεύεις σκληρά. Ένα έργο πολύ σημαντικό.

ΖΑΚ

Έχω διαβάσει κομμάτια. Υπέροχο!

ΕΜΙΑ

Μεγάλη βλακεία εκείνος ο καβγάς μας.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Παρεξήγηση.

ΕΜΙΑ

Παρεξήγηση που μας χώρισε τόσα χρόνια... Τουλάχιστον σε ξαναβλέπω, έστω και τώρα.

ΚΑΤΙΑ

Θα ήταν εύκολο να τον βρεις και νωρίτερα, αν ήθελες.

ΕΜΙΑ

Ναι, σωστά. Όμως το ίδιο ισχύει και για τον Αλεξάντρ.

ΚΑΤΙΑ

Μπα, εσύ θα του κράταγες μούτρα.

ΖΑΚ

Μην το λες αυτό, Κάτια. Δεν θ' άντεχε να του κρατήσει μούτρα.

ΕΜΙΑ

(Στην Κάτια) Εσύ είσαι Γαλλίδα από τη Νορμανδία. Γιατί έχεις ρώσικο όνομα;

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Το κανονικό της είναι γαλλικό — το χαϊδευτικό της είναι ρώσικο. Μόνη της το διάλεξε, γιατί λάτρευε τον Τσέχοφ.

ΕΜΙΑ

Ανοησίες! Συγχωρείς τα πάντα στον άλλο, εκτός από ένα: να έχει διαφορετικές ιδέες από σένα. Όποιος σκέφτεται διαφορετικά είναι εχθρός.

ZAK

Αυτό το λες γιατί ποτέ σου δεν ένιωσες τι θα πει φιλία. Η φιλία είναι ισχυρότερη από ιδέες και αρχές. Κι εσύ έχεις αλλάξει, τώρα έχεις άλλες ιδέες απ' αυτές που είχες. Ποιος δεν αλλάζει;

EMIA

Για μένα φίλος είν' αυτός που σκέφτεται όπως εγώ. Για να μείνει φίλος μου πρέπει ν' αλλάζει ιδέες όποτε αλλάζω κι εγώ. Αστειεύομαι, φυσικά, όμως καταβάθος το εννοώ. (Στον Αλεξάντρ) Ήρθα να μιλήσουμε, να σε κάνω να καταλάβεις, για να καταλάβω μετά κι εγώ, τις αιτίες της παρεξήγησής μας. Διότι άλλαξες μεν ιδέες πριν από πολύ καιρό, αλλά μετά ξανάλλαξες. Επομένως, τα τελευταία δέκα χρόνια έχουμε τις ίδιες ιδέες πάλι, κι όμως συνεχίσαμε να μην μιλιόμαστε.

KATIA

Σε παρακαλώ, μην ταλαιπωρείς το μυαλό σου με τέτοια θέματα και, κυρίως, μην ταλαιπωρείς το δικό του. Ο γιατρός δεν θέλει να ταραζούμε τον Αλεξάντρ και δίστασε πολύ πριν σου δώσει άδεια να έρθεις να τον δεις.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Ας αλλάξουμε θέμα. Χαίρομαι που ήρθατε κι οι δύο. Πείτε κάτι άλλο.

EMIA

Πρέπει να ομολογήσω πως είναι παράξενη σύμπτωση που μαλώσαμε μια μέρα μετά την απονομή σ' εμένα του κρατικού βραβείου λογοτεχνίας.

KATIA

Ο Αλεξάντρ είναι ανώτερος άνθρωπος.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Ανόητο και να το σκεφτόμαστε!

EMIA

Είναι γνωστό πως ο Αλεξάντρ είναι ζηλόφθονος. Απλώς είχε διαφωνήσει ιδεολογικά με την κριτική επιτροπή του βραβείου. Αν δεν είχε υπάρξει εκείνη η διαφωνία, το βραβείο θα το είχε πάρει ο Αλεξάντρ, ο οποίος ενδεχομένως το edικαιούτο πιο πολύ από μένα. Ίσως σκέφτεται, δηλαδή

σκέφτηκε, πως έπρεπε να το είχα αρνηθεί, όπως ενδεχομένως θα έκανε αυτός στη θέση μου.

ΚΑΤΙΑ

Φυσικά. Αυτός σίγουρα θα το αρνιόταν.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Πάντως δεν είν' άσχημο να περάσεις μερικούς μήνες της ζωής σου σε κλινική. Στην αρχή είναι δύσκολο, αλλά μετά συνηθίζεις. Η οχλαγωγία και η λύσσα του έξω κόσμου φτάνουν σ' εμένα σαφώς μετριασμένες, σαν να έχουν περάσει από φίλτρο. Ο κόσμος για μένα δεν είναι πια τρομαχτικός, τολμώ να πω ούτε καν ενοχλητικός.

ΕΜΙΑ

Για να μπούμε μας φέκασαν με απολυμαντικό.

ΖΑΚ

Αυτό τον καιρό έξω πεθαίνει πολύς κόσμος.

ΕΜΙΑ

Πεθαίνουν πολλοί περισσότεροι απ' όσοι συνήθως. Και μάλιστα στον δρόμο. Οι άντρες λασκάρουν τη γραβάτα τους, οι γυναίκες βγάζουν μια κραυγή, και τέρμα!

ΖΑΚ

Το φαινόμενο έχει γενικευτεί, σαν μόδα.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Ναι, το άκουσα.

ΖΑΚ

Τέλος πάντων, εσύ είσαι καλύτερα; Φαίνεσαι μια χαρά.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Κι εσύ το ίδιο, παρ' όλο που τριγυρνάς στους δρόμους όλη μέρα.

ΕΜΙΑ

(Στην Κάτια) Έχω συχνά αναρωτηθεί μήπως η παρεξήγησή μου με τον Αλεξάντρ οφείλεται και σε δικό μου φταίξιμο. Θυμάσαι εκείνο το βράδυ που με είχατε καλέσει για φαγητό στο κουκλίστικο διαμέρισμά σας;

Μιλούσαμε και, εντελώς ξαφνικά, ναι, ναι, το θυμάμαι πολύ καλά, η έκφραση στο πρόσωπό σου άλλαξε, σαν κάτι να σε δυσαρέστησε.

ΚΑΤΙΑ

Δεν θυμάμαι.

ΕΜΙΑ

Θα θυμηθείς. Για προσπάθησε!

ΖΑΚ

(Στον *Εμίλ*) Θα κατάλαβες λάθος.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

(Στον *Εμίλ*) Μήπως μεγαλοποιείς τα πράγματα; Μερικές φορές δίνουμε σε κάτι μεγαλύτερη σημασία απ' όση πρέπει.

ΕΜΙΑ

Όχι. Γιατί από κείνη τη στιγμή η στάση σου απέναντί μου άλλαξε απότομα.

ΖΑΚ

(Στον *Εμίλ*) Μην τον ταράξεις. Αρκετά ασχολήθηκες με το θέμα.

ΕΜΙΑ

Αν ταράζω κάποιον, αυτή είν' η Κάτια.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Από τότε έχουμε κάνει ένα σωρό πράγματα και όλα βιαστικά. Συνέχεια βιαζόμασταν.

ΕΜΙΑ

Κανονικά, τα πράγματα πρέπει να λέγονται όταν οι άλλοι είναι σε θέση να σ' ακούσουν. Τώρα κανένας δεν ακούει, τώρα όλοι έχουν άλλες σκοτούρες — για παράδειγμα το θανατικό που έχει πέσει.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

(Στον *Εμίλ*) Σωστά. Τα πράγματα πρέπει να λέγονται στην ώρα τους. Έτσι, τουλάχιστον, συμβάλλουμε στην πρόοδο. Καθένας μας έχει να πει μόνο μία λέξη, η οποία θα θαφτεί, φυσικά, μαζί με τ' άλλα εκατομμύρια λέξεις. Όμως, τουλάχιστον, ας ακουστεί. Και πρέπει ν' ακουστεί

στην ώρα της, αλλιώς χάνει το νόημά της και γίνεται ασήμαντη, παρωχημένη.

ΖΑΚ

Κι όμως, κάθε τόσο οι νεότεροι ξεθάβουν έργα του παρελθόντος και τους ξαναδίνουν ζωή.

(Μπαίνουν ένας *Γιατρός* και μία *Νοσοκόμα*)

ΓΙΑΤΡΟΣ

Πώς πάμε; Καλύτερα;

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Έχω ακόμα αυτό τον πόνο, αλλά όχι τόσο έντονο.

ΚΑΤΙΑ

Μα εσύ έλεγες πως δεν πονούσες.

ΓΙΑΤΡΟΣ

(Στη *Νοσοκόμα*) Ένεση.

(Ενώ η *Νοσοκόμα* κάνει την ένεση στον *Αλεξάντρ*, ο *γιατρός* στρέφει στον *Εμίλ* και στον *Ζακ*)

ΓΙΑΤΡΟΣ

Μη σηκώνεστε. Έχω φοβερή δουλειά. Σήμερα μόνο πέθαναν χίλιοι άνθρωποι στον δρόμο, όλοι με τον ίδιο τρόπο.

ΖΑΚ

Πέθαναν ένας ένας;

ΓΙΑΤΡΟΣ

Άλλος ένας ένας, άλλοι σε ομάδες, μικρές ή μεγάλες. Η επιστήμη έχει σηκώσει τα χέρια. Δεν ξέρουμε τι προκαλεί αυτή την παράξενη επιδημία. Βλέπετε, δεν έχει και συμπτώματα για να μπορέσουμε να δώσουμε προληπτική θεραπεία. Και οι νεκροφίες δεν δείχνουν τίποτα.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

(Στον *Αλεξάντρ*) Δεν σας πόνεσα, ε;

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Όχι. Τώρα νιώθω καλύτερα, καλύτερα από ποτέ.

ΚΑΤΙΑ

Εσύ πάντα τις φοβόσουν τις ενέσεις.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Εγώ να πηγαίνω. Περιμένουμε κι άλλο φορτίο με πτώματα. Και κάνουμε σ' όλα νεκροφία, μην τύχει κι ανακαλύψουμε κάτι.

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Κάθε μέρα και περισσότεροι.

ΖΑΚ

(Στον Γιατρό) Πιστεύετε πως θα βρεθεί κάποια εξήγηση; Ή πως θα βρείτε κάποια θεραπεία αυτής της αρρώστιας;

ΓΙΑΤΡΟΣ

Μα, είναι αρρώστια;

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Φίλοι μου! Φίλοι μου!

ΚΑΤΙΑ

Τι είπες;

ΕΜΙΑ

Τι είπε;

ΖΑΚ

Είπε, «Φίλοι μου!»

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Μια στιγμή, γιατρέ. Τα μάτια του...

ΑΛΕΞΑΝΤΡ

Φίλοι μου!

(Προσπαθεί να ανασηκωθεί από το κρεβάτι του. Πέφτει ξανά πίσω)

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Λιποθύμησε.

(Ο Γιατρός πλησιάζει τον Αλεξάντρ)

ΓΙΑΤΡΟΣ

Όχι. Πέθανε.

ΚΑΤΙΑ

Αδύνατον! Δεν μπορεί! Και τι θ' απογίνω μόνη μου εγώ;

ΕΜΙΑ

Δεν πρόλαβα να του μιλήσω όσο έπρεπε.

ΖΑΚ

Τα τελευταία του λόγια ήταν, «Φίλοι μου!»

ΓΙΑΤΡΟΣ

(Στην Κάτια) Πάντως, σας βεβαιώνω, κυρία μου, πως δεν πέθανε απ' την αρρώστια που ήρθε να του γιατρέψουμε. Ούτε από την ένεση που του κάναμε.

ΕΜΙΑ

Γιατί είπε, «Φίλοι μου»; Τι εννοούσε; Προσπάθησε να σηκωθεί, είχε να μας πει κάτι σημαντικό.

ΓΙΑΤΡΟΣ

(Στη Νοσοκόμα) Κλείστε του τα μάτια, φωνάξτε τους νοσοκόμους και πείτε τους να μεταφερθεί αμέσως στο νεκροτομείο!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

(Ο Πρώτος Πολίτης μπαίνει από δεξιά και ταυτόχρονα
ο Δεύτερος Πολίτης μπαίνει από αριστερά)

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μπα, μπα! Δεν πέθανες ακόμα;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Λες να είμαι φάντασμα; Όχι, δεν πέθανα ακόμα, και μάλιστα απορώ πώς έχω γλιτώσει ως τώρα.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μένεις ακόμα στον Τομέα 21; Τι δουλειά έχεις εδώ; Μάθαμε πως στον τομέα σας έχετε πολλά κρούσματα — τουλάχιστον πιο πολλά από τον Τομέα 25, αν και λιγότερα από τον Τομέα 27. Εγώ έκανα πρόταση να μπουν σύνορα, αναχώματα, που να μην επιτρέπουν σε ανθρώπους από τομείς υψηλού κινδύνου να έρχονται στις πιο ασφαλείς περιοχές και ειδικά στη δική μου, στον Τομέα 1. Πώς κατάφερες κι έφτασες ως εδώ; Την πρότασή μου την ενέκρινε το δημοτικό συμβούλιο.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μα δεν κάνω κανένα κακό.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Αυτό δεν το ξέρουμε. Θα ειδοποιήσω αμέσως την αστυνομία.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Εγώ ήρθα στη συνοικία σας για δουλειά. Δουλεύω στην αποθήκη

τροφίμων. Τώρα που απαγορεύτηκαν τα φρέσκα φρούτα, θα σας μοιράζω κονσέρβες σε κομπόστα. Να η άδεια εισόδου και να ο διορισμός μου.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μην πλησιάζεις — δείξ' τα μου από μακριά! Οι δικόί σου;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μερικοί ζουν, άλλοι πέθαναν.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Πώς διορίζουν στην αποθήκη τροφίμων άνθρωπο από τον Τομέα 21; Κάνε πίσω... Να μου μιλάς από τρία μέτρα απόσταση — όχι, πέντε! Μακριά από μένα τα μικρόβιά σου!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Η δική σου οικογένεια;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Στο σπίτι μου ούτε αρρώστησε κανένας, ούτε πέθανε. Και σ' ολόκληρο τον δρόμο μας δεν είχαμε ούτ' ένα κρούσμα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μέχρι σήμερα. Δεν ξέρετε τι σας ξημερώνει αύριο.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τίποτα δεν θα πάθουμε, ούτ' εγώ ούτε η οικογένειά μου. Είπα, μην πλησιάζεις! Έρχεσαι από μολυσμένη συνοικία.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δείχνεις πολύ σίγουρος. Πώς έχεις τόσο κέφι, τη στιγμή που η αρρώστια ρημάζει την πόλη μας;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Το θέμα είναι πολύ απλό. Αυτοί που πέθαναν, πεθαίνουν ή αρρωσταίνουν είναι άμυαλοι. Το κόλπο είναι να μην πλησιάζεις τον κόσμο. Μακριά απ' τους αρρώστους. Και κράτα απόσταση απ' αυτούς που, όπως εσύ, δεν αρρώστησαν, αλλά ζήσανε κοντά σ' εκείνους που μολύνθηκαν. Με δυο λόγια: μακριά από κακές παρέες.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Και τι θα έκανες, αν η δουλειά σου σου επέβαλλε να βλέπεις κόσμο, αν ήσουνα γιατρός, νοσοκόμος ή νεκροθάφτης;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Θα υπέβαλα παραίτηση. Δεν είν' αυτό το θέμα. Εγώ έχω καταθέσεις στην τράπεζα κι όλα τα λεφτά που πιάνω είναι αχρησιμοποίητα. Αφήνω τις επικίνδυνες δουλειές για τους άλλους. Ζω σε περιοχή εκτός κινδύνου και δεν έχω ποτέ μου αγιάζει σώμα αρρώστου.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Είσαι πολύ τυχερός που δεν ρισκάρεις τη ζωή σου για τη ζωή των άλλων, αν και πολλοί ρισκάρουν τη ζωή τους για χάρη σου. Όμως μην εφησυχάζεις, γιατί ποτέ δεν ξέρεις με σιγουριά ποιος είναι μολυσμένος και ποιος όχι. Βλέπουμε ανθρώπους γεμάτους ζωή, με ρόδινα μαγουλάκια, και σε μία ώρα πέφτουν νεκροί.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Αν κατάφερα να γλιτώσω μέχρι τώρα, θα καταφέρω να επιβιώσω ως το τέλος. Ως άνθρωπος δεν είμ' εγωιστής, αρκεί οι άλλοι να μην έχουν πολλές απαιτήσεις. Υπό κανονικές συνθήκες, πάντα συντρέχω όποιον έχει ανάγκη. Όμως τώρα θεωρώ δικαίωμά μου, καθήκον κι υποχρέωσή μου να φυλάγομαι από παντού. Σε δύσκολους καιρούς επιτρέπεται να γίνεσαι προσωρινά εγωιστής.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τι να σου πω; Είναι όπως τα βλέπει καθένας τα πράγματα.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Φυσικά. Εγώ ανέκαθεν τις απέφευγα τις κακοτοπιές. Τώρα δεν πλησιάζω ούτε ανατόμους, ούτε νοσοκόμους, ούτε νεκροτόμους. Αγοράζω τρόφιμα από τα καλύτερα μαγαζιά. Πληρώνω παραπάνω, αλλά είμαι σίγουρος. Γενικά, ξοδεύω τα λεφτά μου για το δικό μου το καλό.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Χτες δεν ήσουνα σ' εκείνο το πανάκριβο εστιατόριο;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ναι, στη «Γεμιστή γαλοπούλα».

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Και δεν έτρωγες με τον Ντανιέλ Ετιέν σ' ένα τραπέζι στη γωνία;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ναι, ο Ντανιέλ Ετιέν είναι φίλος μου και συζητούσαμε για δουλειές. Υγιέστατος, καλοθρεμμένος άνθρωπος. Και τρώγαμε μόνοι μας, στη γωνία, πολύ μακριά απ' όλους τους άλλους, γιατί ο Ντανιέλ Ετιέν έχει ακριβώς τις ίδιες απόψεις μ' εμένα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μάλιστα!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Γιατί λες το «Μάλιστα» έτσι περίεργα;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Καθόλου περίεργα — μην με πλησιάζεις!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Θες να πεις...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δεν θέλω να πω τίποτα.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Όχι, είμαι σίγουρος, κάτι θες να πεις.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δεν θέλω να πω τίποτα — μην με πλησιάζεις!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Θες να πεις ότι ο Ντανιέλ Ετιέν... Αρρώστησε; Πες μου, αρρώστησε;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Όχι, δεν αρρώστησε.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τότε, τι;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Πέθανε.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Από τι πήγε; Από καρδιά; Από δυστύχημα; Μήπως τον δολοφόνησαν;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Η αλήθεια είναι πως πέθανε από την άγνωστη αρρώστια.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δηλαδή, θα πεθάνω κι εγώ;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Σου το είπα τρεις φορές, μην με πλησιάζεις! Ένα βήμα να κάνεις, βγάζω πιστόλι!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Θα πεθάνω κι εγώ, εκτός αν γίνει κάποιο θαύμα. Ω, είμαι κιόλας νεκρός! (Περνάει μια *Νοσοκόμα*) Αδελφή, φοβάμαι πως έχω μολυνθεί. Σας παρακαλώ, εξετάστε με.

(Ανοίγει το σακάκι του και ξεκουμπώνει το πουκάμισό του)

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Δυστυχώς, είναι πολύ αργά. Δεν σας σώζει τίποτα.

(Απομακρύνεται από κοντά του)

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

(Τρέχει προς τα αριστερά της σκηνής και φωνάζει μέχρι να βγει) Είμαι νεκρός! Είμαι νεκρός!

(Ο *Δεύτερος Πολίτης* τρέχει πίσω του και τον πυροβολεί. Βγαίνει.

Η *Νοσοκόμα* τρέχει πίσω από τους δύο *Πολίτες* φωνάζοντας)

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Κι εσύ, κι εσύ είσαι νεκρός! Κι εγώ είμαι νεκρή!

ΣΚΗΝΗ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

*Πρώτος Φυλακισμένος
Δεύτερος Φυλακισμένος
Δεσμοφύλακας*

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Έχω λιμάρει δύο κάγκελα. Ένα σπρώξιμο και πέσανε. Θα φύγουμε απ' το παράθυρο.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Και θα πέσουμε στην τάφρο, που είναι γεμάτη νερό.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Αυτό το είπαμε απ' την αρχή. Ξέρεις κολύμπι. Σε πέντε λεπτά θα είμαστε απέναντι, στο λιβάδι. Και μετά η ελευθερία: κήποι, μαγαζιά, φούρνοι, χασάπικα, μανάβικα...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Πρόσεχε, κάποιος έρχεται. Κρύψε τη λίμα, ο δεσμοφύλακας!

(Μπαίνει ο Δεσμοφύλακας)

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Οι πύλες είν' ανοιχτές κι όλες οι πόρτες ξεκλείδωτες. Ξέρω πως εσείς οι δύο έχετε λιμάρει τα κάγκελα και θέλετε να το σκάσετε απ' το παράθυρο.

Μην μπαίνετε στον κόπο. Τώρα πια έχουμε όλοι έναν άλλο δεσμοφύλακα, φοβερό και τρομερό.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Αν εννοείς την ανεργία, δεν με τρομάζει. Τίποτα δεν φοβάμαι εγώ
— ούτε φωτιά, ούτε νερό.

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Δεν κατάλαβες τι σας λέω.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Ό,τι και να λες, σκασίλα μου. Αυτόν (Δείχνει τον Δεύτερο Φυλακισμένο)
μπορείς να τον τρομάξεις, εμένα όχι!

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Οι φρουροί στις πύλες είναι νεκροί.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Γιατί; Τι πάθανε; Και γιατί δεν ήρθαν άλλοι;

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Ήρθαν άλλοι — άόρατοι.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Πλάκα μας κάνεις;

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Δεν κάνω ποτέ αστεία. Την πόλη θερίζει μια φοβερή επιδημία. Οι πύλες της πόλης είναι σφραγισμένες και οι φρουροί που τις φυλάνε περιμένουν να πεθάνουν από στιγμή σε στιγμή. Ακόμα και αν πεθάνουν αυτοί, οι πύλες δεν θ' ανοίξουν, γιατί απέξω περιμένουν ξένοι στρατιώτες, που δεν αφήνουν να βγει κανένας.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Γιατί να βγω παραέξω; Εμένα μου φτάνει η πόλη.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Κι εμένα.

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Οι στρατιώτες έξω από τα τείχη δεν έχουν προσβληθεί, τουλάχιστον ως τώρα. Να γιατί δεν αφήνουν να βγει κανένας, για να μην μεταδοθεί η αρρώστια. Μέσα στα τείχη είμαστε όλοι μολυσμένοι, θα πεθάνουμε, κάποια στιγμή θα έρθει κι η σειρά μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Τι πράγμα είν' αυτή η αρρώστια;

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Δεν ξέρω, αλλά είναι θανατηφόρα. Κάτι σαν επιδημία — όποιος κολλήσει δεν έχει καμία ελπίδα να γλιτώσει. Οι άνθρωποι πεθαίνουν στους δρόμους, στα πεζοδρόμια, μέσα σε κλειδωμένα σπίτια, σ' εκκλησίες, σε ναούς. Κανένας δεν μαζεύει τους νεκρούς. Ακόμη κι οι νεκροθάφτες πεθαίνουν, αν κι έχουν υπογράψει υπεύθυνη δήλωση πως δεν θ' αρρωστήσουν. Είναι μια εποχή που οι θεσμοί περνάνε κρίση: ως κι οι υπεύθυνες δηλώσεις είν' ανίσχυρες! Γάτες, σκύλοι, άλογα, ποντίκια πεθαίνουν δίπλα στους ανθρώπους. Από τη Δευτέρα έχουν καταμετρηθεί τριάντα χιλιάδες πτώματα ανθρώπων και ζώων. Διπλάσια από την περασμένη βδομάδα και τριπλάσια απ' την προπερασμένη.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Δεν το πιστεύω.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Μας λες φέματα, για να μας τρομάξεις. Ο διοικητής σ' έβαλε, για να μας σπάσεις τα νεύρα!

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Πηγαίνετε να δείτε και μόνοι σας. Αλλά σε λίγο δεν θα βλέπετε, ούτε θ' ακούτε. Ο γιατρός της φυλακής πέθανε επειδή έβγαινε έξω. Πήγαινε στο σπίτι του κάθε βράδυ να δει τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Απ' τους δικούς του κόλλησε και πέθανε τριγυρισμένος από τα πτώματα εκείνων που αγαπούσε. Όλοι οι συνάδελφοί μου δεσμοφύλακες πέθαναν, κι αυτοί από τον ίδιο λόγο. Χτες ένα τρόλεϊ ξεκίνησε απ' την αφετηρία γεμάτο επιβάτες. Όλοι πέθαναν στη διαδρομή, ογδόντα εφτά άνθρωποι, ογδόντα οχτώ μαζί με τον οδηγό, που πέθανε μόλις έφτασε στο τέρμα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Ποιος σου είπε ότι θα πάρουμε τρόλει;

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Ούτε πεζός δεν είσαι ασφαλής. Πολλοί πεθαίνουν στα μπαλκόνια και σου έρχονται κατακέφαλα καθώς περπατάς. Γι' αυτό εγώ μένω εδώ. Δεν έχω παντρευτεί, δεν έχω οικογένεια, δεν έχω συγγενείς, δεν έχω κανένα λόγο να βγω απ' αυτή τη φυλακή. Εδώ δεν κινδυνεύουμε. Κοιτάζτε πόσο χοντροί είν' αυτοί οι τοίχοι. Τίποτα δεν τους περνάει, ούτε καν τα μικρόβια. Είμαστε φυλακισμένοι, το ξέρω, αλλά είμαστε, τουλάχιστον, ασφαλείς. Δεν κινδυνεύουμε. Τα πραγματικά δεσμά είν' απέξω. Γι' αυτό διαλέξτε: φυλακή ή θάνατος;

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Δεν είναι δυνατόν... Δεν είναι δυνατόν!

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Βγες να δεις.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Είναι παγίδα.

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Σας είπα, έχω αφήσει όλες τις πόρτες ξεκλειδωτες. Εμπρός, δοκιμάστε και θα δείτε.

(Βγαίνει)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Τι θα κάνουμε;

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Ψέματα μας λέει. Μας κοροϊδεύει.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Δεν λέει ψέματα.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Πώς το ξέρεις; Έχεις αποδείξεις;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Χτες το βράδυ είδα στ' όνειρό μου ανθρώπους να πεθαίνουν, βουνά οι νεκροί να στοιβάζονται, ένας σωρός ψηλότερος κι από εξάωροφη πολυκατοικία. Και, κοίτα, άφησε την πόρτα ξεκλείδωτη.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Αυτά τα λες επειδή φοβάσαι να το σκάσεις. Άκου είδε όνειρο! Χέστης είσαι!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Μα, κοίτα, η πόρτα είναι ξεκλείδωτη!

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Πώς σου ήρθε ξαφνικά να πιστεύεις στα όνειρα;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Την αλήθεια τη βρίσκουμε μέσα στ' όνειρο. Ό,τι δεν τολμάμε να σκεφτούμε στον ξύπνιο μας, βγαίνει ελεύθερο στ' όνειρό μας.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Τ' όνειρο είναι απατηλό πράγμα. Μεγαλοποιεί τους φόβους μας και μας προσφέρει ψεύτικα άλλοθι. Τ' όνειρο είναι η καλύτερη δικαιολογία των δειλών!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Για να 'ναι η πόρτα ξεκλείδωτη, σημαίνει πως δεν χρειάζονται πια φύλακες. Καλύτερα να ζήσω και να γεράσω ακόμα και στη φυλακή.

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Καλά. Θα φύγω μόνος μου. Αλλά δεν ρισκάρω να φύγω από την πόρτα — μπορεί να μου την έχουνε στημένη πιο έξω. Ο δεσμοφύλακας μάς είπε φέματα. Κάπου πιο έξω υπάρχουνε φρουροί, ζωντανοί και υγιείς. Ποτέ μην εμπιστεύεσαι δεσμοφύλακα. Εγώ φεύγω τώρα. Το κόμμα με χρειάζεται. Έχω να τελειώσω την αποστολή μου, έχω να εκπληρώσω το καθήκον μου στην ανθρωπότητα. Ζήτω η ελευθερία! Έλα μαζί μου, αν θες. Θα φύγω απ' το παράθυρο, δεν εμπιστεύομαι τις ανοιχτές πόρτες.

(Ανεβαίνει στο σκαμνί, ξεκολλάει δύο κάγκελα από το παράθυρο, πηδάει έξω)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

(Ανεβαίνει στο σκαμνί, κοιτάζει από το παράθυρο) Δεν θα πάει μακριά.

ΦΩΝΗ ΠΡΩΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Ααααχ! Με τρων οι αρουραίοι... Με δαγκώνουν... Δεν μπορώ να κολυμπήσω... Βουλιάζω... Βοήθεια! Βοήθεια!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

(Κατεβαίνει από το σκαμνί και στρέφει προς το κοινό) Το πρησμένο κορμί του πλέει στο νερό.

(Μπαίνει ο Δεσμοφύλακας)

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

Βλέπεις; Αλήθεια έλεγα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Εγώ από την αρχή σε πίστεψα. (Ο Δεσμοφύλακας βγάζει ένα πιστόλι. Ο Δεύτερος Φυλακισμένος τον κοιτάζει έντρομος) Σε πίστεψα, μ' ακούς; Σε πίστεψα! Μη — μην με σκοτώσεις!

(Ο Δεσμοφύλακας πυροβολεί και ο Δεύτερος Φυλακισμένος πέφτει. Μετά, χωρίς προφανή λόγο, ο Δεσμοφύλακας βγάζει από την τσέπη του ένα σκοινί, φτιάχνει θηλιά και κρεμιέται. Ο Μαύρος Καλόγερος διασχίζει τη σκηνή, ελέγχει τον σφυγμό του Δεύτερου Φυλακισμένου, μετά ελέγχει το σκοινί του Δεσμοφύλακα αν είναι στέρεο και βγαίνει)

ΣΚΗΝΗ ΔΡΟΜΟΥ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Πιερ

Εμίλ

Ζακ

(Ο *Εμίλ* μπαίνει από αριστερά, οι άλλοι δύο από δεξιά)

ΕΜΙΛ

Γεια σου.

ΠΙΕΡ

Γεια σου.

ΖΑΚ

Γεια σου.

ΠΙΕΡ

Έχω ημικρανίες. Αν και αυτή τη στιγμή νιώθω καλύτερα. Τα γεγονότα μ' έχουν ταράξει, και μάλιστα πολύ.

ΕΜΙΛ

Τα γεγονότα;

ΖΑΚ

Ποια γεγονότα; Α, εννοείς την...

ΠΙΕΡ

...Την επιδημία που έπεσε στην πόλη. Στις λαϊκές συνοικίες.

ΕΜΙΑ

Εμείς εδώ είμαστε ασφαλείς. Άλλο οι φτωχογειτονιές — ανίδεοι άνθρωποι...

ΖΑΚ

Ακάθαρτοι...

ΕΜΙΑ

Γεμάτοι δυστυχία... Έτσι είναι, όπου φτωχός κι η μοίρα του.

ΖΑΚ

Η φτώχεια είναι φριχτό πράγμα... Όπως και η βρώμα. Φριχτό πράγμα η βρώμα!

ΕΜΙΑ

Η φτώχεια είναι βίτσιο. Οι φτωχοί είναι φτωχοί, γιατί ηδονίζονται με τη φτώχεια, τους αρέσει να είναι κατακάθια της κοινωνίας και να λιμνάζουν μέσα στο αλκοόλ και στην τεμπελιά. Η φτώχεια είναι η μητέρα κάθε κακού!

ΖΑΚ

Κι η δυστυχία μητριά κάθε κακού!

ΠΙΕΡ

Τι λέτε, πιστεύετε ότι θα φτάσει ως εδώ;

ΕΜΙΑ

Η αρρώστια; Τι δουλειά έχει εδώ; Εμείς δεν είμαστε ούτε φτωχοί, ούτε ανίδεοι.

ΖΑΚ

(Στον Πιερ) Ξέρεις, ο Αλεξάντρ πέθανε.

ΠΙΕΡ

Από τι; Αφού καλύτερευε — ήταν στην ανάρρωση.

ΕΜΙΑ

Πέθανε, αλλά όχι από την επιδημία. Αυτή δεν μπαίνει στα νοσοκομεία.

- ZAK
 Ίσως καταφέρνει και μπαίνει στα λαϊκά νοσοκομεία, εκεί κάτω, στις φτωχογειτονιές. Όμως κι εκείνα τα διευθύνουν δικοί μας γιατροί, των καλών συνοικιών... Αποκλείεται, οι δικοί μας γιατροί δεν θα επιτρέψουν ποτέ να μπει, ούτε καν στα νοσοκομεία της χειρότερης γειτονιάς.
- ΠΙΕΡ
 Τότε από τι πέθανε ο Αλεξάντρ;
- ZAK
 Από κάτι ξαφνικό. Πάντως, όχι από την αρρώστια, γιατί δεν έδειξε κανένα σύμπτωμα.
- ΕΜΙΛ
 Σίγουρα πέθανε γιατί ήθελε να πεθάνει.
- ZAK
 Ναι, επίτηδες το 'κανε!
- ΕΜΙΛ
 Για να κάνει επίδειξη. Θεατρίνος ως το τέλος!
- ZAK
 Κι ότι έπαιρνε τ' απάνω του. Φαίνεται ξανακύλησε.
- ΠΙΕΡ
 Κρίμα, γιατί τον είχα ανάγκη τώρα. Οι φίλοι είναι χρήσιμοι στην ανάγκη. Όταν χάσεις φίλο, θέλει χρόνο και τύχη για να βρεις άλλον. Άμα το μάθει η γυναίκα μου...
- ΕΜΙΛ
 (Στον Πιερ) Σε ξανάπιασε πονοκέφαλος;
- ZAK
 (Στον Εμίλ) Από την ταραχή. Φυσικό είναι... (Στον Πιερ) Σαν λίγο κουρασμένος μου φαίνεσαι.
- ΕΜΙΛ
 (Στον Πιερ) Και σαν λίγο χλομός. Όχι, λάθος. Το χρώμα σου είναι μια χαρά.

ΠΙΕΡ

Δεν έχω καθόλου πονοκέφαλο. Πρέπει να ξεπερνάμε τα πράγματα.
Η ζωή μάς μαθαίνει να ξεπερνάμε τις δυσάρεστες καταστάσεις. Να,
εγώ νιώθω τώρα καλά, πολύ καλά.

(Πέφτει νεκρός)

ΕΜΙΑ

(Στον Ζακ) Τι έπαθε;

ΖΑΚ

(Στον Πιερ) Τι έπαθες;

ΕΜΙΑ

(Στον Πιερ) Τι έπαθες, φίλε; Σήκω.

ΖΑΚ

Θα έπαθε συγκοπή.

ΕΜΙΑ

Μπορεί να λιποθύμησε.

ΖΑΚ

Όχι, πέθανε.

ΕΜΙΑ

Μα τι τον έπιασε; Αφού ένιωθε καλύτερα.

ΣΚΗΝΗ ΔΡΟΜΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Είχα πάει να δω ένα φιλικό μου ζευγάρι και στο σπίτι ήταν μόνο οι δυο τους. Βγήκα ν' αγοράσω εφημερίδα και, όταν γύρισα, άνοιξα την πόρτα και βρήκα έντεκα πτώματα στη σειρά.

ΦΙΛΟΣ

Πώς πολλαπλασιάστηκαν τόσο γρήγορα;

ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Το θέμα δεν είναι το πώς, το θέμα είναι το πότε. Πολλαπλασιάστηκαν όσο ζούσαν ή μετά; Και δεν έλειψα παραπάνω από πέντε λεπτά.

ΦΙΛΟΣ

Πολλά στις μέρες μας είναι ανεξήγητα.

ΝΕΕΣ ΣΚΗΝΕΣ Α ΚΑΙ Β

(Η ακόλουθη σκηνή περιλαμβάνει δύο σκηνές, που εκτυλίσσονται ταυτόχρονα.
Ο χώρος είναι μοιρασμένος στα δύο. Αριστερά: ένα παράθυρο στο βάθος, μια πόρτα αριστερά
και ένα κρεβάτι δεξιά, κολλημένο στον υποτιθέμενο τοίχο. Δεξιά: ένα παράθυρο στο βάθος,
μια πόρτα δεξιά και ένα κρεβάτι αριστερά, κολλημένο στον υποτιθέμενο τοίχο.
Επίσης, σε κάθε χώρο, μία καρέκλα)

(Χτύπημα στην πόρτα αριστερά. Η Ζανέτ
σηκώνεται με δυσκολία από το κάθισμα.
Το πρόσωπό της ανήσυχο. Ανοίγει την
πόρτα. Μπαίνει ο Ζαν)

ZANET

Πώς κατάφερες και πέρασες;

ZAN

Γλίστρησα ανάμεσα από
τους στρατιώτες που φυλάνε
την πόλη και μπήκα. Μετά
κινδύνεψα να πέσω σε
περίπολο, μια στη λεωφόρο
και μια στον διπλανό δρόμο.

ZANET

Πιο ασφαλής ήσουν έξω
από την πόλη. Όμως χαίρομαι

(Χτύπημα στην πόρτα δεξιά. Η Πιερέτ
σηκώνεται με δυσκολία από το κάθισμα.
Το πρόσωπό της ανήσυχο. Ανοίγει την
πόρτα. Μπαίνει ο Πιερ)

ΠΙΕΡΕΤ

Πώς κατάφερες και πέρασες;

ΠΙΕΡ

Γλίστρησα ανάμεσα από
τους στρατιώτες που φυλάνε
την πόλη και μπήκα. Μετά
κινδύνεψα να πέσω σε
περίπολο, μια στη λεωφόρο
και μια στον διπλανό δρόμο.

ΠΙΕΡΕΤ

Πιο ασφαλής ήσουν έξω
από την πόλη. Όμως χαίρομαι

που ήρθες. Είχα χάσει κάθε
ελπίδα χαιρόμουν που δεν ήσουν
εδώ, αλλά τώρα χαιρόμαι
που ήρθες.

ZAN

Ναι, ήρθα. Τα παιδιά τ' άφησα
στους γονείς σου. Μην ανησυχείς,
είναι μια χαρά.

ZANET

Τι θ' απογίνουμε;

ZAN

Ένας Θεός ξέρει. Ποιος είν'
αυτός ο καλόγερος που στέκεται
μπροστά στο σπίτι μας;

ZANET

Τι πιστεύεις; Θα τελειώσει
ποτέ αυτή η ιστορία;

ZAN

Μπορεί. Αλλά δεν πρέπει
να βγαίνουμε έξω. Οι δρόμοι
είναι έρημοι. Στη γωνία έχει
ένα μαγαζί ανοιχτό Πάω
να πάρω κάτι φαγώσιμο.

ZANET

Σε λίγο, αγάπη μου. Έλα
κάτσε κοντά μου. (Αυτός
πηγαίνει κοντά της. Αυτή
του πιάνει το χέρι. Αυτός
την αγκαλιάζει και οι δύο
κάθονται στο κρεβάτι) Πώς
ήταν ο καιρός;

που ήρθες. Είχα χάσει κάθε
ελπίδα χαιρόμουν που δεν ήσουν
εδώ, αλλά τώρα χαιρόμαι
που ήρθες.

ΠΙΕΡ

Ναι, ήρθα. Τα παιδιά τ' άφησα
στους γονείς σου. Μην ανησυχείς,
είναι μια χαρά.

ΠΙΕΡΕΤ

Τι θ' απογίνουμε;

ΠΙΕΡ

Ένας Θεός ξέρει. Ποιος είν'
αυτός ο καλόγερος που στέκεται
μπροστά στο σπίτι μας;

ΠΙΕΡΕΤ

Τι πιστεύεις; Θα τελειώσει
ποτέ αυτή η ιστορία;

ΠΙΕΡ

Μπορεί. Αλλά δεν πρέπει
να βγαίνουμε έξω. Οι δρόμοι
είναι έρημοι. Στη γωνία έχει
ένα μαγαζί ανοιχτό. Πάω
να πάρω κάτι φαγώσιμο.

ΠΙΕΡΕΤ

Σε λίγο, αγάπη μου. Έλα
κάτσε κοντά μου. (Αυτός
πηγαίνει κοντά της. Αυτή
του πιάνει το χέρι. Αυτός
την αγκαλιάζει και οι δύο
κάθονται στο κρεβάτι) Πώς
ήταν ο καιρός;

ZAN

Καλός. Δροσιά και υγεία.
Ο θαλασσινός αέρας είναι
γιατρικό. Μα γιατί είσαι
τόσο ταραγμένη;

ZANET

Εδώ είχε φοβερή ζέστη.
Ο αέρας είναι βρώμικος.

ZAN

Γίνεσαι υπερβολική. Μην
φοβάσαι. Μην ανησυχείς,
Τώρα είμαστε μαζί. Τίποτα
δεν θα πάθουμε τώρα πια.

ZANET

Αυτοί που έμεναν στον πρώτο
πέθαναν. Ήρθαν και μαζέψανε
τα πτώματά τους. Αυτοί
στον δεύτερο φύγανε. Πού
πήγανε, κανένας δεν ξέρει.

ZAN

Θα τριγυρνάνε στους δρόμους
σαν αδέσποτα σκυλιά. Κάποια
περίπολος θα τους σταματήσει
και θα τους ζητήσει χαρτιά.
Θα δεις, ή θα τους φέρουν εδώ
με το ζόρι ή θα τους κλείσουνε
στη φυλακή.

ZANET

Τι κακό κάναμε για να
μας αξίζει τέτοια τιμωρία;

ZAN

Τίποτα. Δεν κάναμε τίποτα.

ΠΙΕΡ

Καλός. Δροσιά και υγεία.
Ο θαλασσινός αέρας είναι
γιατρικό. Μα γιατί είσαι
τόσο ταραγμένη;

ΠΙΕΡΕΤ

Εδώ είχε φοβερή ζέστη.
Ο αέρας είναι βρώμικος.

ΠΙΕΡ

Γίνεσαι υπερβολική. Μην
φοβάσαι, μην ανησυχείς.
Τώρα είμαστε μαζί. Τίποτα
δεν θα πάθουμε τώρα πια.

ΠΙΕΡΕΤ

Αυτοί που έμεναν στον πρώτο
πέθαναν. Ήρθαν και μαζέψανε
τα πτώματά τους. Αυτοί
στον δεύτερο φύγανε. Πού
πήγανε, κανένας δεν ξέρει.

ΠΙΕΡ

Θα τριγυρνάνε στους δρόμους
σαν αδέσποτα σκυλιά. Κάποια
περίπολος θα τους σταματήσει
και θα τους ζητήσει χαρτιά.
Θα δεις, ή θα τους φέρουν εδώ
με το ζόρι ή θα τους κλείσουνε
στη φυλακή.

ΠΙΕΡΕΤ

Τι κακό κάναμε για να
μας αξίζει τέτοια τιμωρία;

ΠΙΕΡ

Τίποτα. Δεν κάναμε τίποτα.

Κι αυτό είναι που με τρελαίνει.
Αν ξέραμε πως είναι τιμωρία...

ZANET

Μπορεί να είναι τιμωρία.

ZAN

Αν ξέραμε τον λόγο της τιμωρίας
μας θα την αντέχαμε καλύτερα.
Όμως δεν κάναμε τίποτα. Αυτό
το κακό μας χτύπησε χωρίς αιτία.

ZANET

Και ζούσαμε τόσο ευτυχισμένοι!
Εγώ, πάντως τρέμω. (Παύση.
Σηκώνεται) Αν δεν είχες έρθει,
θα τρελαινόμουν.

ZAN

Έλα, κορίτσι μου, ηρέμησε.

ZANET

Όχι, δεν αντέχω άλλο
εδώ μέσα. Πάμε να βγούμε
λιγάκι έξω.

ZAN

Αγάπη μου, είσαι λίγο χλομή.
Κάτσε να ξεκουραστείς λιγάκι.

ZANET

Είμαι χλομή;

ZAN

Νευρικό θα 'ναι. Ξάπλωσε

Κι αυτό είναι που με τρελαίνει.
Αν ξέραμε πως είναι τιμωρία...

ΠΙΕΡΕΤ

Μπορεί να είναι τιμωρία.

ΠΙΕΡ

Αν ξέραμε τον λόγο της τιμωρίας
μας θα την αντέχαμε καλύτερα.
Όμως δεν κάναμε τίποτα. Αυτό
το κακό μάς χτύπησε χωρίς αιτία.

ΠΙΕΡΕΤ

Και ζούσαμε τόσο ευτυχισμένοι!
Εγώ, πάντως, τρέμω.

ΠΙΕΡ

(Σηκώνεται) Αν δεν είχα έρθει,
θα τρελαινόμουν.

ΠΙΕΡΕΤ

Προσπάθησε να ηρεμήσεις,
σε παρακαλώ.

ΠΙΕΡ

Όχι, δεν αντέχω άλλο εδώ μέσα.
Πάμε να βγούμε λιγάκι έξω.

ΠΙΕΡΕΤ

Αγάπη μου, είσαι λίγο χλομός.
Κάτσε να ξεκουραστείς λιγάκι.

ΠΙΕΡ

Είμαι χλομός;

λίγο. (Τη βοηθάει να ξαπλώσει)
Έτσι μπράβο. Θα κάτσω πλάι
σου. Δώσ' μου το χέρι σου.
Ω, το χέρι σου είναι ζεστό
και ιδρωμένο.

ZANET

Με πονάει το κεφάλι μου.

ZAN

Θες ν' ανοίξω το παράθυρο;

ZANET

Μη! Δεν ξέρεις τι μπορεί να
μπει από τον δρόμο.

ZAN

Κι εγώ ήθελα να βγω έξω!
Το μέτωπό σου καίει! (Της
ξεκουμπώνει τη μπλούζα)
Θεέ μου!

ZANET

(Φέρνει το χέρι στον λαιμό της)
Πρήστηχα; Κοίτα! Οι
παλάμες μου κοκκίνισαν
Το στομάχι μου με πονάει
Νιώθω αδύναμη. Πονάω παντού.

ZAN

Μην φοβάσαι, εγώ είμ' εδώ.

ΠΙΕΡΕΤ

Νευρικό θα 'ναι. Ξάπλωσε λίγο.
(Τον βοηθάει να ξαπλώσει) Έτσι
μπράβο. Θα κάτσω πλάι σου.
Δώσ' μου το χέρι σου. Ω, το
χέρι σου είναι ζεστό και ιδρωμένο.

ΠΙΕΡ

Με πονάει το κεφάλι μου.

ΠΙΕΡΕΤ

Θες ν' ανοίξω το παράθυρο;

ΠΙΕΡ

Μη! Δεν ξέρεις τι μπορεί να
μπει από τον δρόμο.

ΠΙΕΡΕΤ

Κι εσύ ήθελες να βγεις έξω!
Το μέτωπό σου καίει!

ΠΙΕΡ

Θεέ μου!

ΠΙΕΡΕΤ

Σαν να πρήστηχες. Κοίτα,
οι παλάμες σου κοκκίνισαν.

ΠΙΕΡ

Το στομάχι μου με πονάει.
Νιώθω αδύναμος. Πονάω παντού.

ΠΙΕΡΕΤ

Τι να κάνω να σε βοηθήσω;

ZANET

Το μπουκαλάκι!

Τι μπορώ να κάνω;

ZAN

(Βγάζει από την τσέπη του
ένα μπουκαλάκι) Πάρε
βαθιά εισπνοή!

ΠΙΕΡ

Το μπουκαλάκι! Δώσε μου
το μπουκαλάκι!

ΠΙΕΡΕΤ

Θεέ μου, την πάθαμε! Κόλλησε!

ZANET

Δεν μπορώ, δεν έχω δύναμη.

ΠΙΕΡ

Θέλω να πάρω βαθιά εισπνοή
και δεν μπορώ.

ZAN

Κάνε μια προσπάθεια, αγάπη μου.
Είμ' εγώ κοντά σου, πλάι σου.

ΠΙΕΡΕΤ

Αχ, αγάπη μου, φοβάμαι τόσο
πολύ!

ZANET

Δεν βλέπω καλά. Μια ομίχλη...

ΠΙΕΡ

Έχω παραλύσει.

ZAN

Τι ομίχλη; Στο σπίτι μας ομίχλη,
αγάπη μου;

ΠΙΕΡΕΤ

Κάνε μια προσπάθεια. Είμ' εγώ
κοντά σου, πλάι σου.
(Την πιάνει πανικός)

ZANET

Πονάω πολύ και φοβάμαι πολύ.

ΠΙΕΡ Δεν σε βλέπω καλά.

ZAN

Δεν είναι τίποτα, αγάπη μου.

Μια ομίχλη

ZANET

Δεν σ' ακούω καλά.

ΠΙΕΡΕΤ

Τι ομίχλη; Στο σπίτι μας ομίχλη,
αγάπη μου;

ZAN

(Φωνάζει) Μην σε πιάνει πανικός.
Αυτά τα άλατα κάνουν καλό.
Μύρισε. Σε κρατάω στην αγκαλιά
μου. Δεν θα σ' αφήσω ποτέ.

ZANET

Μίλα μου! Μίλα μου!

ZAN

Σε κρατάω στην αγκαλιά μου.
Δεν σ' αφήνω. Τίποτα δεν σε
παίρνει από τα χέρια μου.
Δεν σ' αφήνω.

ZANET

Εδώ είσαι; Δεν σε βλέπω.
Δεν σ' ακούω. Με κρατάς;
Δεν σε νιώθω.

ZAN

Μην φεύγεις, σε παρακαλώ. Μείνε
κοντά μου. Εγώ για σένα ήρθα.
Μην μ' αφήνεις!

ZANET

Πονάω παντού.

ZAN

Εδώ είμαι, αγάπη μου. Δεν μ' ακούς;
Δεν με νιώθεις; Μίλα μου! Μίλα μου!

(Η Ζανέτ αναστενάζει και πεθαίνει)

ΠΙΕΡ

Αυτός ο πόνος...

ΠΙΕΡΕΤ

Δεν είναι τίποτα, αγάπη μου.

ΠΙΕΡ

Δεν σ' ακούω καλά.

ΠΙΕΡΕΤ

(Φωνάζει) Βοήθεια! Κανένας
να με βοηθήσει;

ΠΙΕΡ

Μίλα μου! Μίλα μου!

ΠΙΕΡΕΤ

(Πηγαίνοντας προς την πόρτα) Τι
να κάνω, μια αδύναμη γυναίκα
μ' έναν ετοιμοθάνατο στην
αγκαλιά! Όλοι μας παράτησαν!

ΠΙΕΡ

Εδώ είσαι; Δεν σε βλέπω. Δεν
σ' ακούω. Με κρατάς; Δεν σε
νιώθω. (Η Πιερέτ ουρλιάζει.
Ανοίγει την πόρτα) Μην φεύγεις,
σε παρακαλώ. Εγώ για σένα
ήρθα. Μη μ' αφήνεις. Πονάω
παντού.

ΠΙΕΡΕΤ

Τον περίμενα. Πίστευα πως

ZAN

(Την κρατάει στην αγκαλιά του) Θα
μείνω δίπλα σου για πάντα. Δεν
θα σ' αφήσω ως τη συντέλεια
του κόσμου!

θα φεύγαμε μαζί, κάπου
μακριά, για να σωθούμε.

(Βγαίνει από την πόρτα φωνάζοντας
και κλαίγοντας)

ΠΙΕΡ

Είμαι χάλια. Εδώ είσαι; Ε;
Φεύγεις; Μ' αφήνεις; Όχι,
ξέρω πως είσ' εδώ, αγάπη μου.
Σε βλέπω, σ' ακούω, σε νιώθω.
Μίλα πιο δυνατά, πιο δυνατά!
Ξέρω πώς δεν είμαι μόνος μου!

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

(Ο χώρος είναι μοιρασμένος στα δύο. Οι δύο σκηνές εκτυλίσσονται ταυτόχρονα.
Αριστερά: Κρεβάτι, τραπεζάκι τουαλέτας, μια καρέκλα και στο βάθος παράθυρο.
Δεξιά: Δωμάτιο πανδοχείου με ένα κρεβάτι. Αριστερά: *Μητέρα, Κόρη, Καμαριέρα.*
Η *Καμαριέρα* στέκεται μπροστά στο τραπεζάκι της τουαλέτας)

[Αριστερά]

ΜΗΤΕΡΑ

Φτιάξου, κορίτσι μου, φόρα τα σκουλαρίκια και τα κολιέ σου. Πώς θα πας έτσι στον χορό — θα είναι όλοι οι επιζήσαντες ως τώρα εκεί.

[Δεξιά]

(Μπαίνει ένας ταξιδιώτης. Δείχνει κουρασμένος. Πίσω του μπαίνει μια *Καμαριέρα*)

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Το πανδοχείο μας είναι από τα καλύτερα. Ούτε κοριούς έχουμε, ούτε τίποτα.

[Αριστερά]

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Ορίστε το άρωμά σας, δεσποινίς.

ΜΗΤΕΡΑ

Ναι, φτιάξου. Να σε δει κούκλα ο αρραβωνιαστικός σου.

ΚΟΡΗ

Κάνω ό,τι μπορώ, μαμά.

[Δεξιά]

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Κύριε, ένας κύριος με μαύρο ράσο πέρασε. Τον ξέρετε;

[Αριστερά]

ΜΗΤΕΡΑ

Απόψε ξέχνα όλες τις ανησυχίες σου. Είσαι νέα, κοίτα να γλεντήσεις. Όλοι έχουμε δικούς μας που πέθαναν, αλλά δεν έχουμε χρόνο να τους κλάψουμε.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Κυρία, αυτός με το μαύρο ράσο ξαναπέρασε μπροστά από το σπίτι μας.

[Δεξιά]

ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

Φέρτε μου μια μπύρα, παρακαλώ.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Η μπύρα μας είν' εξαιρετική, κύριε, και πολύ ωφέλιμη.

(Βγαίνει. Ο Ταξιδιώτης ξαπλώνει στο κρεβάτι. Ξαφνικά αρχίζει να βογκάει, πέφτει από το κρεβάτι, ανεβαίνει πάλι με δυσκολία. Βογκάει, βασανίζεται, πεθαίνει.

Ταυτόχρονα, στα αριστερά, η Κόρη παρουσιάζει τα ίδια συμπτώματα)

[Αριστερά]

ΚΟΡΗ

Θεέ μου, πάλι αυτός με το μαύρο ράσο. Λέτε να είναι κακό σημάδι;

ΜΗΤΕΡΑ

Εσύ μην ανησυχείς για τίποτα, σε παρακαλώ.

ΚΟΡΗ

Απ' το πρωί περνάει και ξαναπερνάει κάτω απ' το παράθυρό μας.

ΜΗΤΕΡΑ

Καλόγερος είν' ο καημένος, ένας απλός καλόγερος. (Στην Καμαριέρα) Σου είπα, μην την τρομάξεις! Δεν έχεις καθόλου μυαλό;

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Ο καλόγερος είναι γρουσουζιά, απ' όσο ξέρω εγώ.

ΜΗΤΕΡΑ

Τριγυρνάει στους αρρώστους και τους παρηγορεί, έτσι, για να τους δώσει λίγο κουράγιο. Δεν ντρέπεσαι — ο άνθρωπος του Θεού γρουσουζιά; (Στην Κόρη) Ντύσου και κοίτα να γίνεις ακόμη πιο όμορφη. Μην βάζεις στο μυαλό σου δυσάρεστα. Σκέψου τη φύση γύρω μας, την άνοιξη, τις λίμνες, τα λιβάδια, τα λουλούδια.

ΚΟΡΗ

(Στη Μητέρα) Σ' αρέσει πολύ αυτό το κολιέ; Λέω να μην το βάλω.

ΜΗΤΕΡΑ

Η αρρώστια δεν θα μας πιάσει εμάς, είμαι σίγουρη.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

(Στην Κόρη) Μήπως θέλετε άλλο άρωμα; Ορίστε η πούδρα και τα δαχτυλίδια σας.

(Η Κόρη βάζει πούδρα και φοράει τα δαχτυλίδια)

ΜΗΤΕΡΑ

Βάλε και λίγο κραγιόν. Και τόνισε με λίγο ρουζ τα μάγουλά σου.

ΚΟΡΗ

Είμαι χλομή, ε;

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Στην πόρτα των απέναντι βάλανε φρουρά.

ΜΗΤΕΡΑ

Στων απέναντι, όχι στη δικιά μας. Εμείς είμαστε μια χαρά.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Απ' το στόμα σας και στου Θεού τ' αυτί, κυρία.

ΚΟΡΗ

Νιώθω μια κομμάρα, μια εξάντληση. Δεν έχω κέφι για τίποτα.

ΜΗΤΕΡΑ

Μην σ' ακούω, νέο κορίτσι! Άντε, κουνήσου! Θες να σε βοηθήσω να ντυθείς;

ΚΟΡΗ

Έχω τέτοιο πονοκέφαλο!

(Σηκώνεται και παραπατάει)

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Τι πάθατε, δεσποινίς;

ΜΗΤΕΡΑ

Τίποτα δεν έπαθε. Μια χαρά είναι. Έχει λίγο πονοκέφαλο — ε, και; Απ' τον εκνευρισμό της. Δεν της αρέσουν τα κοινωνικά, ντρέπεται τον κόσμο και ταραζεται. (Στην Κόρη) Έλα, μωρό μου. Θα σε βοηθήσω εγώ, θα ντυθείς και θα γίνεις κούκλα.

ΚΟΡΗ

Μπα... Θέλω να ξαπλώσω.

ΜΗΤΕΡΑ

Ωραία. Ξάπλωσε και ηρέμησε, αλλά για λίγο. Δεν πρέπει ν' αργήσουμε. (Η Κόρη σχεδόν πέφτει. Η Μητέρα τρέχει κοντά της. Στην Καμαριέρα) Βοήθησέ με! Φέρε λίγο κρύο νερό. (Στην Κόρη) Νευρική αδιαθεσία είναι, θα σου περάσει.

(Η Μητέρα και η Καμαριέρα βοηθάνε την Κόρη να ξαπλώσει στο κρεβάτι)

ΚΟΡΗ

Μαμά, είμαι χάλια.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Έγινε γκρίζα σαν τη στάχτη.

ΜΗΤΕΡΑ

Τι έχεις; Πού πονάς;

ΚΟΡΗ

Το κεφάλι μου. Τα μάτια μου. Ο λαιμός μου. Το στομάχι μου.
Κρυώνω. Νιώθω φούντωμα. Πνίγομαι.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Το μέτωπό της καίει. Τα χέρια της είναι παγωμένα. (Η Μητέρα
ξεκουμπώνει την μπλούζα της Κόρης) Κοιτάξτε, το κορμί της έγινε κόκκινο
— όχι, μπλάβιασε. Οι παλάμες της μαυρίζουν. Μην την αγγίζετε.

ΜΗΤΕΡΑ

(Στην Καμαριέρα) Δεν είναι τίποτα. Βούλωσ' το!

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

(Ουρλιάζει) Έχει το κακό!

ΜΗΤΕΡΑ

(Ρίχνεται πάνω στην κόρη της) Αγάπη μου, κοριτσάκι μου, μη φοβάσαι.
Εγώ είμ' εδώ. Θα σε φροντίσω. Δεν είναι τίποτα. Θα σου περάσει.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Έχει την αρρώστια!

ΜΗΤΕΡΑ

Σκάσε! Αδιαθεσία είναι, θα περάσει.

ΚΟΡΗ

Πονάω.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Μας καταράστηκε ο Θεός!

Δεξιά

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

(Μπαίνοντας) Η μπύρα σας, κύριε. Μπα, πέθανε. Και πέθανε στο
πανδοχείο μας!

Αριστερά

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Βοήθεια! Βοήθεια!

(Η *Καμαριέρα* τρέχει στην πόρτα του τοίχου που χωρίζει τους δύο χώρους και μπαίνει στο δωμάτιο του *Ταξιδιώτη*. Η *Καμαριέρα* του πανδοχείου φωνάζει «Πέθανε, πέθανε!» και της πέφτει η μπύρα από τα χέρια, στρέφει να φύγει, πέφτει πάνω στην άλλη *Καμαριέρα*, οι δύο τρέχουν έξω να σωθούν, σκουντουφλώντας η μία πάνω στην άλλη και φωνάζοντας, «Βοήθεια, βοήθεια!»)

ΜΗΤΕΡΑ

(Σφίγγοντας το σώμα της κόρης της) Ήμασταν τόσο ευτυχισμένοι. Εσύ τα είχες όλα — δεν σου έλειπε τίποτα... (Βογκάει και θρηνεί, τρέχει στο παράθυρο, επιστρέφει στην *Κόρη*) Θεέ μου, τι να κάνω; Βοήθεια! (Τρέχει πάλι στο παράθυρο, επιστρέφει στην *Κόρη*) Λυπηθείτε με! Βοήθεια!

(Ο *Μαύρος Καλόγερος* μπαίνει και στέκεται ακίνητος και σιωπηλός)

ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΣΚΗΝΗ

(Η σκηνή σκοτεινή. Στο βάθος πέντε παράθυρα που, είτε είναι από την αρχή φωτισμένα, είτε φωτίζονται για να τα δει το κοινό όταν αρχίζει η Σκηνή. Το πρώτο που βλέπουμε είναι να φωτίζεται ένα φανάρι και μετά να αχνοφαίνεται αυτός που το κρατάει. Είναι ο *Μαύρος Καλόγερος*, που διασχίζει τη σκηνή από αριστερά προς δεξιά. Μόλις βγαίνει, ακούμε το ουρλιαχτό μιας γυναίκας. Μετά από δύο στιγμές σιωπής βλέπουμε στο πρώτο παράθυρο δεξιά μια *Γυναίκα* αναμαλλιασμένη να ουρλιάζει.)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ο Χάρος! Ο Χάρος! Βοήθεια!

(Φωτίζεται το δεύτερο παράθυρο. Δύο *Γυναίκες* και ένας πολύ *Νέος Άντρας* κινούνται με νευρικότητα και απελπισία. Φαίνονται και χάνονται σαν φιγούρες σε κουκλοθέατρο)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στο δεύτερο παράθυρο) Βοήθεια! Τρεχάτε, βοήθεια!

ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στο δεύτερο παράθυρο) Βοήθεια! Ο πατέρας μου κρεμάστηκε!

(Φωτίζεται το τρίτο παράθυρο και εμφανίζεται ένας *Γέρος*)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Βοήθεια! Μην μ' αφήνετε μόνη μου! Έναν παπά! Έναν γιατρό!

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στο δεύτερο παράθυρο) Έναν γιατρό! Μπορεί ακόμα να σωθεί! Ο πεθερός μου κρεμάστηκε!

ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ο πατέρας μου κρεμάστηκε. Έναν γιατρό! Έναν πυροσβέστη!

(Στο τρίτο παράθυρο βλέπουμε τον *Γέρο*, που ούτε φωνάζει ούτε δείχνει καμία νευρική κατάσταση. Βγάζει ήρεμα από την τσέπη του ένα πιστόλι. Στο δεύτερο παράθυρο η μια *Γυναίκα* χάνεται, στη συνέχεια χάνεται ο *Νέος Άντρας* και η *Γυναίκα* που απομένει καλεί βοήθεια)

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Έναν γιατρό! Γιατρό! Βοήθεια!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στο πρώτο παράθυρο) Ο Χάρος!

(Στο δεύτερο παράθυρο, η *Τρίτη Γυναίκα* χάνεται και ξαναφαίνονται η *Δεύτερη Γυναίκα* και ο *Νέος Άντρας*. Φωνάζουν)

ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Βοήθεια! Δειλοί! Άπονοι!

(Φωτίζεται το τέταρτο παράθυρο. Βλέπουμε την πλάτη μιας *Γριάς*, με γκριζα μαλλιά και σκυφτούς ώμους. Φωνάζει τρομαγμένη για κάτι που βλέπει)

ΓΡΙΑ

Μη! Όχι! Σε παρακαλώ! Σε ικετεύω! Μη!

(Στο τρίτο παράθυρο βλέπουμε τον *Γέρο* να φέρνει το πιστόλι στον κρόταφό του. Στο πρώτο παράθυρο, η *Πρώτη Γυναίκα* κλαίει με λυγμούς. Τα μαλλιά της είναι ανάστατα και έχει απλωμένα τα χέρια. Στο δεύτερο παράθυρο ο *Νέος Άντρας* και η μία *Γυναίκα* χάνονται. Εμφανίζεται η άλλη *Γυναίκα*)

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Οξυγόνο, να τον συνεφέρουμε! Γρήγορα! Βοήθεια!

ΓΡΙΑ

(Με την πλάτη στο παράθυρο) Βοήθεια! Βοήθεια!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Βοήθεια!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Που εμφανίζεται μόλις χάνεται η *Τρίτη Γυναίκα*) Βοήθεια!

(Στο τρίτο παράθυρο βλέπουμε τον *Γέρο* να έχει στηρίξει το πιστόλι στον κρόταφό του)

ΓΕΡΟΣ

Κοινωνία γεμάτη ανόητους! Πόλη γεμάτη ηλίθιους!

(Στο τέταρτο παράθυρο βλέπουμε μια *Νοσοκόμα* με τα χέρια απλωμένα να πλησιάζει τη *Γριά* για να την πιάσει από τον λαιμό)

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Μάγισσα!

ΓΡΙΑ

(Προσπαθεί να την απομακρύνει) Μη! Βοήθεια!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στο πρώτο παράθυρο, ταυτόχρονα με τη *Δεύτερη Γυναίκα*, την *Τρίτη Γυναίκα* και την *Τέταρτη Γυναίκα*) Βοήθεια! Βοήθεια!

ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Βοήθεια! Ο πατέρας μου!

(Φωτίζεται το πέμπτο παράθυρο. Ο *Τρίτος Άντρας* εμφανίζεται με πιτζάμες, προφανώς σηκωμένος από τον ύπνο του)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σκάστε! Ούτε να κοιμηθούμε δεν μπορούμε;

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Έφτασε το τέλος σου. Και μετά θα σου πάρω κι όλα τα λεφτά!

ΓΡΙΑ

Δεν μπορείς: τα 'χω γράψει στο Άσυλο Απόρων.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Βοήθεια!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Βοήθεια!

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Λες φέματα, γριά μάγισσα.

(Ορμάει να τη στραγγαλίσει)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πιο σιγά! Σκεφτείτε και τους άλλους!

(Ο Νέος Άντρας εμφανίζεται για μια στιγμή στο δεύτερο παράθυρο)

ΝΟΣΟΚΟΜΑ

Βρωμομάγισσα.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ακούστε! Ακούστε! Κανένας δεν ακούει;

(Η Νοσοκόμα στραγγαλίζει τη Γριά)

ΓΡΙΑ

Μη! Ααααχ!

(Πέφτει νεκρή)

ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Εμφανίζεται στο δεύτερο παράθυρο, πιάνει από τους ώμους τις δύο Γυναίκες)

Ο μπαμπάς πέθανε!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Στο πέμπτο παράθυρο) Έχω να σηκωθώ για δουλειά αύριο!

(Εμφανίζονται δύο Αστυφύλακες με πολυβόλα)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Όλοι μέσα! Όποιος βγει από το σπίτι του θα πεθάνει!

(Ακουμπάει το πολυβόλο στον ώμο του)

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σκάστε, επιτέλους!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Απαγορεύεται η έξοδος σε ζωντανούς και πεθαμένους!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΓΕΡΟΣ

Ηλίθιε!

(Τραβάνει τη σκανδάλη του πιστολιού του και πέφτει νεκρός από το παράθυρό του στο πεζοδρόμιο)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ο Χάρος!

(Πέφτει από το παράθυρο στο πεζοδρόμιο)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΝΕΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Βοήθεια!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

(Βουλώνει τα αυτιά του με τα χέρια του) Διάολε, μου πήρατε τ' αυτιά!
Σκασμός!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

(Δείχνοντας τα σώματα στο πεζοδρόμιο) Κοίτα που κατάφεραν και βγήκαν!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

(Ενώ τα υπόλοιπα πρόσωπα φωνάζουν, εκτός από τον Τρίτο Άντρα, που παραμένει σιωπηλός) Εγώ λέω να ξεκάνουμε και τους άλλους για να 'χουμε το κεφάλι μας ήσυχο.

(Οι υπόλοιποι μπορούν να συνεχίσουν να κινούνται στα παράθυρα. Μπορούν ακόμη και να παρουσιαστούν σε διαφορετικά παράθυρα, κουνώντας τα χέρια και τα σώματά τους σαν μαριονέτες)

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

(Η σκηνή αυτή αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης, χωρίς κλείσιμο της αυλαίας ή σβήσιμο των φώτων. Μπαίνουν ο Αξιωματικός, ο Τρίτος Αστυφύλακας και ο Τέταρτος Αστυφύλακας. Ο Αξιωματικός στέκεται και κοιτάζει τα φωτισμένα παράθυρα. Μέσα στο σπίτι ακούγονται φωνές, ουρλιαχτά και κλάματα πέρα από τα παράθυρα. Ακολουθούν πυροβολισμοί και μετά σιωπή. Ο Πρώτος Αστυφύλακας και ο Δεύτερος Αστυφύλακας βγαίνουν από το σπίτι με τα πολυβόλα στα χέρια και πλησιάζουν τον Αξιωματικό)

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Αναφορά!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Κάναμε το καθήκον μας, κύριε αξιωματικέ. (Δείχνει προς τα παράθυρα) Θεός σχωρέσ' τους!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

(Στους δύο Αστυφύλακες που μπήκαν μαζί του) Ξημερώνει. Η δική σας βάρδια αρχίζει από τώρα και τελειώνει το μεσημέρι. Προσοχή, τα μάτια σας δεκατέσσερα! Οι οδηγίες παραμένουν ίδιες: Απαγορεύεται η είσοδος και η έξοδος στα μολυσμένα σπίτια που επιστατείτε. Εξαιρούνται όσα άτομα έχουν άδεια από τον διευθυντή της αστυνομίας: αυτά μπορούν να μπου σ' ένα σπίτι, αλλά δεν επιτρέπεται να βγουν. Οποιαδήποτε παραβίαση των οδηγιών τιμωρείται με θάνατο, άρα έχετε την άδεια να πυροβολείτε. Αν κάποιος από σας αμελήσει τα καθήκοντά του, θα περάσει στρατοδικείο και θα εκτελεστεί. Απαγορεύεται η είσοδος και η έξοδος στα σπίτια. Καθήκον σας να χορηγείτε στους έγκλειστους κατοίκους τροφή και νερό.

Θα ανοίγετε ελάχιστα τις πόρτες, όσο χρειάζεται για να βάζετε μέσα την τροφή και το νερό. Μετά θα κλείνετε ξανά τις πόρτες και θα συνεχίζετε την επιτήρηση μέχρι ν' αλλάξετε βάρδια. (Ο Τρίτος και ο Τέταρτος Αστυφύλακας παραμένουν σε στάση προσοχής. Ο Αξιωματικός στρέφει προς το μέρος του Πρώτου και του Δεύτερου Αστυφύλακα) Επιθεώρηση! (Ο Πρώτος και ο Δεύτερος Αστυφύλακας δείχνουν τα χέρια τους, ξεκουμπώνουν τον γιακά τους. Ο Αξιωματικός τους επιθεωρεί προσεχτικά στα χέρια, στο πρόσωπο, στον λαιμό. Τελειώνοντας την επιθεώρηση του Δεύτερου Αστυφύλακα, ο Αξιωματικός αναφωνεί) Τα συμπτώματα! (Ο Δεύτερος Αστυφύλακας προσπαθεί να το σκάσει. Αμέσως περικυκλώνεται από τους άλλους, που προσπαθούν με τη βία να τον χώσουν στο σπίτι με τον κόκκινο σταυρό. Ο Δεύτερος Αστυφύλακας αντιστέκεται. Οι υπόλοιποι τον σκοτώνουν με μαχαίρια) Θα ζητήσω την άμεση αντικατάστασή του. Και να έρθει νεκροφόρα να τον πάρει. Μην τον αγγίζετε! Ποιος τον μαχαίρωσε;

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Εγώ.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Εγώ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Πετάξτε τα μαχαίρια που τον άγγιξαν. Θα φροντίσω να σας δώσει άλλα η Υπηρεσία. (Δείχνοντας τα δύο πτώματα που είναι ξαπλωμένα στη σκηνή) Η νεκροφόρα να μαζέψει κι αυτά.

ΣΚΗΝΗ ΔΡΟΜΟΥ 1

(Στη δεξιά πλευρά της σκηνής ένας Πολιτικός είναι ανεβασμένος σε εξέδρα και απευθύνεται με στόμφο στο πλήθος, δηλαδή τρεις ηθοποιούς, και, πέρα από τα κεφάλια των ηθοποιών, στο κοινό του θεάτρου)

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Αγαπητοί συμπολίτες, σας κάλεσα εδώ για να σας μιλήσω για το μέλλον της πόλης μας. Παρέβλεφα τις εντολές του δημοτικού συμβουλίου, που απαγορεύουν τις δημόσιες συγκεντρώσεις, και βλέπω ότι κι εσείς κάνατε το ίδιο, γι' αυτό και μαζεύτηκε μέγα πλήθος, κυριολεκτικά κάτω από τη μύτη των κυβερνώντων. Σκοπός αυτών είναι να μας κρατάν εγκλωβισμένους μέσα στα σπίτια μας και μέσα στις φοβίες μας.

Χρησιμοποιούν το πρόσχημα μιας άγνωστης επιδημίας που κυκλοφορεί ανάμεσά μας και είν' έτοιμοι να χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε πρόσχημα, αρκεί να πετύχουν τους σκοπούς τους. Τώρα εφηύραν τον λοιμό για να μας ακινητοποιήσουν, να μας κάνουν υποχείριά τους, να μας παραλύσουν, να μας επιβληθούν και, τέλος, να μας καταστρέψουν. Η άγνωστη αυτή ασθένεια σκοτώνει και μέσα στο σπίτι και στον δρόμο. Και, θα έλεγα, μέσα στο σπίτι ο αέρας δεν ανανεώνεται και τα μικρόβια θεριεύουν πιο εύκολα. Έξω η ασθένεια έχει λιγότερες πιθανότητες να μεταδοθεί. Ή, τουλάχιστον, οι πιθανότητες είναι ίδιες και μέσα κι έξω. Είναι ανώφελο να υποχρεώνονται οι πολίτες σε κατ' όικον περιορισμό, αλλ' αυτό εξυπηρετεί τους σκοπούς των αδίστακτων και ασυνειδήτων που μας κυβερνούν. Για να το πω καθαρά, δεν θέλουν να εκφράσει ο λαός μαζικά τα παράπονά του. Επιδιώκουν να μας απομονώσουν και να μας

καταστήσουν ανίσχυροι. Θέλουν να μας κάνουν εύκολη λεία για την επιδημία. Αναρωτιέμαι μήπως η μυστηριώδης επιδημία είναι δικό τους κατασκεύασμα. Και γιατί ονομάζεται «μυστηριώδης»; Προφανώς για να κρύψει τα πραγματικά αίτια, τα αίτια που θα σας αποκαλύψω σήμερα. Ποιος επωφελείται από τη συνέχιση της επιδημίας; Εμείς; Όχι βέβαια, γιατί εμείς είμαστε τα θύματά της. Αυτή η επιδημία είναι πολιτική! Πεθαίνουμε άδοξα σαν ανώνυμοι στρατιώτες στη σκακιέρα των καταπιεστών μας. Ξέρετε τα στατιστικά στοιχεία; Εκατόν ενενήντα χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν πεθάνει από την ημέρα που εμφανίστηκε χωρίς κανένα λόγο η αρρώστια. Μπορεί να έχουν φτάσει και τις διακόσιες χιλιάδες, γιατί οι δημόσιες υπηρεσίες είν' αργές και μόλις σήμερα ανακοίνωσαν τα προχτεσινά στοιχεία. Τεράστιος αριθμός, σχεδόν το ένα τέταρτο του πληθυσμού της πόλης μας. Και, σύμφωνα με τις πληροφορίες μου, άλλες σαράντα ως εξήντα χιλιάδες άνθρωποι είναι ετοιμοθάνατοι στα σπίτια τους, με τις νεκροφόρες απέξω έτοιμες να τους πάρουν. Σημαντικό ερώτημα: Ποιος κινητοποίησε όλες αυτές τις νεκροφόρες; Μα, φυσικά, η εξουσία! Που σημαίνει πως η εξουσία περίμενε, ή και προγραμματίισε, τον θάνατο διακοσίων χιλιάδων ανθρώπων. Αν προσθέσουμε και τους ασθενείς και τους ετοιμοθάνατους, φτάνουμε στις τριακόσιες χιλιάδες — το ένα τρίτο του πληθυσμού μας. Τώρα, άλλο ερώτημα: πόσους δημοτικούς συμβούλους έχουμε; Είκοσι έναν, από τους οποίους οι τέσσερις είναι εκτός πόλεως. Ήταν σε διακοπές όταν ξέσπασε η επιδημία και δεν τους άφησαν να μπουν γιατί η πόλη είναι σε καραντίνα: Κανένας δεν μπαίνει και κανένας δεν βγαίνει. Και ξαναρωτάω εγώ, για τόσο ηλίθιους μας περνάνε; Οι κύριοι αυτοί ξέρανε πολύ καλά τι θα συμβεί και φρόντισαν να εξασφαλίσουν τον εαυτούλη τους πριν ξεσπάσει το κακό. Τέσσερις σύμβουλοι από τους είκοσι έναν, δηλαδή το ένα πέμπτο του δημοτικού συμβουλίου. Θα μου πείτε, και πολλοί κοινοί πολίτες έτυχε να είναι σε διακοπές. Ξέρετε πόσοι; Ελάχιστοι, περίπου το ένα εικοστό του πληθυσμού. Οι κυβερνώντες δεν μπορούσαν ν' απαγορέψουν την έξοδο στους πάντες, γιατί θα τους υποφιαζόμασταν. Όμως το γεγονός ότι απουσιάζει το ένα πέμπτο του δημοτικού συμβουλίου και μόνο το ένα εικοστό του πληθυσμού δείχνει καθαρά πως κάποιο σατανικό σχέδιο εξυφάνθηκε σε βάρος μας. Από τους δεκαεφτά συμβούλους που απόμειναν στην πόλη πέθαναν μόνο τρεις. Σε σύγκριση

με τους χιλιάδες πολίτες που έχουν χάσει τη ζωή τους, ο αριθμός των νεκρών συμβούλων είναι αμελητέος. Και, μάλιστα, ο ένας από τους τρεις υποστήριζε τα δικά μας αιτήματα και ασκούσε σκληρή αντιπολίτευση στον πρόεδρο του συμβουλίου. Οι άλλοι δύο ήταν μάλλον ουδέτεροι: υποστήριζαν τους κυβερνώντες, αλλά χωρίς να πιστεύουν στο έργο τους. Θα μου πείτε, πώς ξέρω εγώ ότι αυτοί οι τρεις δολοφονήθηκαν από τους άλλους συμβούλους; Δεν το ξέρω με αποδείξεις, απλώς το υποπτεύομαι, γιατί αυτοί οι τρεις υπήρξαν πολέμιοι του καθεστώτος ή αδιάφοροι. Με το ίδιο σκεπτικό υποπτεύομαι και την απουσία των άλλων τεσσάρων συμβούλων. Όμως, και πάλι: έχουμε δεκατέσσερις υγιείς συμβούλους, που συνεχίζουν να μας κυβερνάνε. Αν η κατάσταση δεν αλλάξει, σε λίγο οι κύριοι αυτοί θα εκπροσωπούν το ένα δέκατο του πληθυσμού της πόλης. Και είναι πολύ εύκολο να κάνεις ό,τι θέλεις σε μια πόλη που έχει αποδεκατιστεί. Όσοι μείνουν ζωντανοί θα είν' έρμιαια των συμβούλων.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δεν ευθύνεται κάποιος συγκεκριμένος για την αρρώστια.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Εγώ δεν υποστήριξα ότι εκατό τοις εκατό φταίει κάποιος. Όμως θέλω να σας ρωτήσω κάτι: ποιος επωφελείται απ' αυτούς τους θανάτους; Ποιος έχει κέρδος;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κανένας δεν έχει κέρδος, γιατί όλα τα υπάρχοντα του νεκρού καίγονται.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Τα πράγματά του; Ναι, συμφωνώ. Αλλά τα σπίτια των νεκρών;
Οι καταθέσεις τους; Χάνονται κι αυτά μαζί με τους νεκρούς;

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Αυτά τα παίρνουν οι κληρονόμοι. Ή οι κληρονόμοι των κληρονόμων.
Ή οι κληρονόμοι των κληρονόμων των κληρονόμων.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Μ' έναν νόμο θα το αλλάξουνε κι αυτό. Αντί «στους κληρονόμους», θα γράφουν οι περιουσίες να περιέρχονται «στους επιζώντες». Και να είστε σίγουροι πως «επιζώντες» δεν θα είμαστε εμείς! Αν συνεχίσουμε

να καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα, οι «επιζώντες» θα είν' αυτοί που έχουν επιλεγεί από τους κυβερνήτες μας.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ν' αναλάβουμε δράση!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Δηλαδή, τι να κάνουμε;

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

(Στον Πολιτικό) Πες μας τι να κάνουμε!

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Επανάσταση! Ή να γίνουμε τρομοκράτες! Η βία φοβίζει τους κυβερνήτες! Δεν σας υπόσχομαι πως η επιδημία θα εξαφανιστεί, όμως σας βεβαιώνω πως η σημασία της θα διαφοροποιηθεί. Θα σκοτώνουμε τους νεκροθάφτες που θάβουν τα πτώματα και μαζί θάβουν την πιθανότητα ν' αποκαλυφθεί η αιτία της επιδημίας. Οι νεκροθάφτες, σ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας του ανθρώπου, διατηρούν το μυστήριο και διαιωνίζουν τη μυστικοπάθεια! Η συνενοχή τους με το κατεστημένο είναι φανερή, αφού οι νεκροθάφτες είναι κρατικοί υπάλληλοι!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μα έχουν πεθάνει και πολλοί νεκροθάφτες.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Καλά να πάθουν, αφού είναι τυφλά όργανα των κυβερνητών! Λοιπόν, στόχος μας είναι το δημαρχείο και οι σύμβουλοί του!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ζήτω!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ-ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μπράβο!

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Ακολουθήστε με!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ-ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ-ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μαζί σου! Στο δημαρχείο!

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Κι αν βρούμε στο δρόμο νεκροθάφτες, θα τους τσακίσουμε. (Κατεβαίνει από την εξέδρα, ενώ οι τρεις Πολίτες φωνάζουν «Θάνατος στους συμβούλους! Θάνατος στους νεκροθάφτες!» με υψωμένες τις γροθιές τους) Πάμε!

(Ο Πολιτικός με τη γροθιά υψωμένη τρέχει και βγαίνει από δεξιά. Οι τρεις Πολίτες βγαίνουν φωνάζοντας, «Θάνατος! Θάνατος!» Μια στιγμή αργότερα ξαναμπαίνουν)

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Έπεσε!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Έπεσε νεκρός!

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τον φάγαν τα καθάρματα!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Έπεσε μάρτυρας του ιερού σκοπού μας! Ο πρώτος συμβουλοφάγος και νεκροθαφτοφάγος δεν υπάρχει πια!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τον ξεκάνανε!

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τον εξουδετερώσανε!

(Βγαίνουν τρέχοντας από τη σηνή)

ΣΚΗΝΗ ΔΡΟΜΟΥ 2

(Στη δεξιά πλευρά της σκηνής, πάνω σε άλλη εξέδρα, ένας άλλος Πολιτικός απευθύνεται με στόμφο στο πλήθος, δηλαδή στους ίδιους τρεις ηθοποιούς και, πέρα από τα κεφάλια των ηθοποιών, στο κοινό του θεάτρου)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Αγαπητοί συμπολίτες, κυρίες και κύριοι, παρ' όλη την αγωνία που μας βασανίζει, πρέπει να σκεφτούμε το μέλλον μας. Όχι μόνο το μέλλον, αλλά και το παρόν, άρα πρέπει να σκεφτούμε τους ζωντανούς. Ζωντανοί δεν είναι μόνον οι άλλοι, είμαστε κι εμείς. Καθένας από μας έχει πιθανότητες να επιζήσει. Αγαπητοί συμπολίτες, σας κάλεσα εδώ κι ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μου αγνοώντας τις εντολές του δημοτικού συμβουλίου, που απαγορεύει τις δημόσιες συγκεντρώσεις. Το γεγονός ότι μερικοί από μας πεθαίνουν δεν σημαίνει ότι οι υπόλοιποι πρέπει να μείνουμε με τα χέρια σταυρωμένα. Ακόμα και αν οι πιο πολλοί πεθάνετε, θα μείνουμε αρκετοί ζωντανοί για να χτίσουμε έναν άλλο, καινούργιο κόσμο. Η Βασιλεία των Ουρανών πρέπει να δημιουργηθεί εδώ, στη γη, και μάλιστα σε τούτη εδώ την πόλη, όπου θα κατασκευάσουμε έναν παράδεισο, αν όχι τεράστιο και τέλειο, εντούτοις έναν παράδεισο μικρό και με όσο γίνεται λιγότερες ατέλειες. Σας υπόσχομαι κοινωνική δικαιοσύνη και ειρηνική συνύπαρξη. Σκοπός μας δεν είναι ν' ανατρέψουμε τους υπάρχοντες θεσμούς, γιατί ξέρουμε τις καταστροφές που φέρνουν οι επαναστάσεις. Δεν θα πειράζουμε τίποτα, όμως θ' αλλάξουμε τα πάντα. Και αν όχι τα πάντα, τα πιο πολλά από τα πάντα. Θα μειώσουμε τους φόρους. Ως τώρα, όσο

πεθαίνουν συνάνθρωποί μας, μένουμε οι υπόλοιποι και μοιραζόμαστε τους φόρους τους. Αυτό δεν είναι δίκαιο. Πού πάνε όλα αυτά τα χρήματα; Στους κρατικούς υπαλλήλους, δηλαδή στους υπαλλήλους του δήμου, οι πιο πολλοί από τους οποίους έχουν γίνει νεκροθάφτες. Κι αυτοί έχουν τις καλύτερες αμοιβές. Πάντως, αν εδώ έχετε έρθει και νεκροθάφτες, ένα σας λέω: φηφίστε με και δεν θα κόψω ούτε δεκάρα από τον μισθό σας. Οι πολίτες, εσείς, θα πληρώσετε λιγότερους φόρους, αλλά εμείς θ' αυξήσουμε τα μεροκάματα στους εργάτες και θα μειώσουμε τους δασμούς στους μικρεμπόρους. Ταυτόχρονα θα βοηθήσουμε να ορθοποδήσουν οι μεγαλέμποροι, που τώρα στενάζουν κάτω από τη βαριά φορολογία. Όλοι οι πολίτες, όπως και οι εργάτες, οι μικρέμποροι, οι μεσαίοι επιχειρηματίες και οι μεγαλοβιομήχανοι, καθώς και οι νεκροθάφτες, όλοι θα απαλλαγείτε από τις δυσβάσταχτες υποχρεώσεις σας. Μόλις υποχωρήσει η επιδημία, θα προσέλθουμε όλοι στις κάλπες, γιατί οι πράξεις μας πρέπει να γίνουν μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κι οι συνταξιούχοι;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Προτεραιότητά μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κι οι δάσκαλοι;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Προτεραιότητά μας.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κι οι αγρότες;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Δεδομένου ότι μέσα στην πόλη οι αγροτικές εκτάσεις είν' ελάχιστες, δεν θα είναι δύσκολο να συντρέξουμε τους λίγους αγρότες που θα έχουν απομείνει — και δυστυχώς θα μείνουν λιγότεροι ωστόσο υποχωρήσει η αδυναμία. Φυσικά, οι λίγοι αγρότες που θα επιβιώσουν θα είναι και οι πιο τυχεροί. Όπως από κάθε επάγγελμα, επιστήμη, ειδικότητα: όλοι

όσοι επιζήσουν θα βγουν κερδισμένοι από τη μεγάλη μείωση του πληθυσμού. Μην νομιστεί πως εύχομαι να συμβεί αυτό. Όμως, αν συμβεί, που θα συμβεί, ας εκμεταλλευτούμε το γεγονός. Και σας υπόσχομαι ευτυχία κι ευημερία μέσα σε μια πολύ βελτιωμένη καταναλωτική κοινωνία, η οποία θα έχει όλα τα πλεονεκτήματα της φτώχειας χωρίς να έχει κανένα από τα μειονεκτήματά της. Η ευτυχία είναι προσιτή!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μπράβο!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Μα όλες αυτές οι αντιφάσεις πώς θα πετύχετε να συνυπάρχουν;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Ποιες αντιφάσεις;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

(Έτοιμος να ανακαλέσει) Ορισμένες αντιφάσεις... Για παράδειγμα, πώς θα ικανοποιήσετε τα αιτήματα των εργατών και των εργοδοτών, παράλληλα με την άνθηση του εμπορίου;

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

(Στον Δεύτερο Πολίτη) Θα κάνουν λίγο πίσω οι εργάτες, λίγο πίσω οι εργοδότες και το εμπόριο θ' ανθίσει.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Έχω εκπονήσει σχέδιο: έχω έτοιμους νόμους!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

(Στον Δεύτερο Πολίτη) Ακούς, ρε αντιδραστική; Ακούς, ρε φασίστα;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Μα δεν βλέπετε σε τι ψυχολογικό κλίμα ζείτε; Μα, φυσικά, τι περιμένατε από τέτοιους δημοτικούς άρχοντες; Το μόνο που σκέφτονται είναι ο θάνατος! Πώς να θάψουν τους νεκρούς και πώς να κάψουν τα προσωπικά τους αντικείμενα, για αν εμποδίσουν την εξάπλωση της επιδημίας ή, μάλλον, μιας αρρώστιας που δεν είμαι σίγουρος αν είναι επιδημία. Οι κυβερνήτες μας έχουν πάθει φύχωση με τον θάνατο, είναι

νευρωσικοί με τον θάνατο, σαν νεκρόφιλοι. Αυτό σημαίνει πως έχουμε κυβέρνηση νοσηρή, κυβέρνηση παρακμιακή.

ΤΡΙΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κάτω η νοσηρή και παρακμιακή κυβέρνηση!

ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Κάτω οι νεκρόφιλοι! (Στον Δεύτερο Πολίτη) Γιατί δεν μιλάς; Διαφωνείς;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Εγώ; Όχι, βέβαια. Συμφωνώ. Κάτω οι νεκρόφιλοι!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Σύμφωνα με τις στατιστικές, τρεις δημοτικοί σύμβουλοι έχουν πεθάνει. Άλλοι δύο είναι άρρωστοι. Πώς μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη σε αρχηγούς που δίνουν τέτοιο κακό παράδειγμα στους πολίτες; Εμείς θα στελεχώσουμε την κυβέρνησή μας με ανθρώπους υγιείς μέσα στο πλαίσιο της λογικής, και αθάνατους μέσα στο πλαίσιο του ανθρώπινου βίου. Σας υπόσχομαι ευτυχία!

(Από δεξιά μπαίνουν δύο Αστυφύλακες)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Οι δημόσιες συγκεντρώσεις απαγορεύονται!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Εμπρός, διαλυθείτε... Φύγετε από δω!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Ας διαλυθούμε, τέκνα μου, ήσυχα και με αξιοπρέπεια. Θα νικήσουμε, αλλά πάντα μέσα στο πλαίσιο των νόμιμων διαδικασιών. (Κατεβαίνει από την εξέδρα. Στους Αστυφύλακες) Αποσυρόμαστε παρά τη θέλησή μας. Όταν θα έρθω στα πράγματα, θα σας ταχτοποιήσω όπως σας πρέπει. Να ξέρετε πως εμείς δεν θα είμαστε κυβέρνηση που φροντίζει με μανία τους νεκρούς κι αδιαφορεί πλήρως για τις ανάγκες των ζωντανών. (Ο Δεύτερος Πολιτικός αποχωρεί με το κεφάλι ψηλά. Στους τρεις Πολίτες) Ακολουθήστε με! (Όλοι βγαίνουν από δεξιά με βηματισμό, τραγουδώντας τους στίχους της «Μασσαλιώτιδας», του εθνικού ύμνου της Γαλλίας: «Allons enfants de la patrie / le jour de gloire est arrivé»)

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Άντε, φύγετε, φύγετε!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

(Δείχνει ανάμεσα στο κοινό) Δύο νεκροί εκεί πέρα!

(Παραπατάει, ο Πρώτος Αστυφύλακας τον στηρίζει)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Είναι άρρωστος, έχει τα συμπτώματα! Ένα φορείο! Ένα νοσοκομειακό!
(Βγαίνει από δεξιά κουβαλώντας τον Δεύτερο Αστυφύλακα. Φωνάζει «Βοήθεια!» στις
κούιντες και η φωνή του μπλέκεται με τον απόηχο του τραγουδιού των άλλων) Ένα
νοσοκομειακό! Βοήθεια!

(Ο Μαύρος Καλόγερος διασχίζει τη σκηνή)

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(Στο κέντρο της σκηνής ένα μεγάλο τραπέζι. Σύσκεψη των ιθυνόντων του Ιατρικού Συλλόγου της πόλης. Τρεις άντρες και Τρεις γυναίκες)

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Η επιστήμη μας είναι ανίσχυρη.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ανίσχυρη στις περιπτώσεις που αντιμετωπίσαμε ως τώρα. Ανίσχυρη ως σήμερα. Δεν θα είν' ανίσχυρη και αύριο.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν είναι δυνατόν να λέμε πως η επιστήμη είναι ανίσχυρη. Η θεωρία αυτή οδηγεί στον μυστικισμό, και ο μυστικισμός έχει τεθεί εκτός νόμου. Ή, και χειρότερα, οδηγεί στον αγνωστικισμό, μια θεωρία που έχει καταδικαστεί από τον Ιατρικό Σύλλογό μας, τους χημικούς, τους φυσικούς, τους βιολόγους και, φυσικά, το Υπουργείο Υγείας και την Κυβέρνηση.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Γιατί το λες αυτό; Ο μυστικισμός γέμισε τους δρόμους με πτώματα, δεκάδες χιλιάδες πτώματα;

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν ξέρω ποιος, πάντως όχι η ιατρική επιστήμη. Οι άνθρωποι πέθαναν γιατί δεν ακολούθησαν τους κανόνες υγιεινής που τους ανακοινώσαμε.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Γενικά, πιστεύω πως χωλαίνει το σύστημα εκπαίδευσης των αποφοίτων της Ιατρικής, καθώς και το σύστημα ενημέρωσης του κοινού σε θέματα υγιεινής και προληπτικής θεραπείας. Γι' αυτό ευθύνονται οι τοπικές Αρχές. Πιστεύω πως πρέπει να συλληφθούν αμέσως ο δήμαρχος, οι δημοτικοί σύμβουλοι και οι δημοτικοί υπάλληλοι.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Να δικαστούν και να καταδικαστούν σε θάνατο.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Όχι όλοι — μερικοί έχουν ήδη πεθάνει.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Πιστεύω πως οι άνθρωποι δεν πεθαίνουν από άγνοια.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μήπως είσαι οπαδός του μυστικισμού; Φυσικά και πεθαίνουν από άγνοια!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Αν οι συμπολίτες μας ακολουθούσαν με επιμονή όλους τους κανόνες υγιεινής που τους ανακοίνωσε ο Ιατρικός Σύλλογός μας, κανένας δεν θα είχε πεθάνει.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Άρα, θεωρητικά μιλώντας, πεθαίνουν μόνο όσοι αμελούν και δεν προσέχουν. Και πεθαίνουν χωρίς να καταλάβουν ότι για τον θάνατό τους ευθύνεται η δική τους αμέλεια. Άρα, πεθαίνουν αυτοί που θέλουν να πεθάνουν. Φυσικά, πεθαίνουν κι άλλοι: οι καταδικασμένοι σε θάνατο και οι στρατιώτες στη μάχη.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Πάντως, παρατηρούνται θάνατοι και σε περιόδους ειρήνης. Πολλοί πεθαίνουν παρά τη θέλησή τους. Γι' αυτό και αρκετοί, ειδικά οι ευγενικοί, πεθαίνουν ζητώντας συγγνώμη που πεθαίνουν.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο άνθρωπος πεθαίνει όποτε θέλει να πεθάνει, άρα ο θάνατος συμβαίνει με τη θέλησή του.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο άνθρωπος πεθαίνει όταν αποδέχεται, συνειδητά ή ασυνείδητα, ότι ο θάνατος είναι αναπόφευκτος. Αυτό συμβαίνει όταν κάποιος παραιτείται, παραδίνεται. Οι γενναίοι και αυτοί που αγωνίζονται για την ελευθερία και την αυτοδιάθεση δεν παραδίνονται ποτέ.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Κάποια στιγμή λυγίζεις και παραδίνεσαι.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν πρέπει. Οφείλεις και μπορείς να μην υποκύψεις.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Εγώ πιστεύω πως πεθαίνει αυτός που είν' έτοιμος να παραδοθεί στις δυνάμεις του κακού. Ο θάνατος είν' ενέργεια αντιδραστικών, που εμποδίζει την πρόοδο.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Όμως να μην ξεχνάμε πως είμαστε δεσμώτες του Χρόνου. Αυτό το έχουν πει χιλιάδες σοφοί. Κλαίω και οδύρομαι για την ύπαρξη του θανάτου, αλλά τελικά κλαίω και οδύρομαι πιο πολύ που σας βλέπω να προβληματίζεστε για το πιο αποδεδειγμένο πράγμα του κόσμου.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Πιστεύω πως σας αξίζει να καταδικαστείτε σε θάνατο. Αφού έχετε τόσο παραδοθεί στην ιδέα του θανάτου, γιατί να μην βιώσετε κάτι που θα έρθει αργά ή γρήγορα; Ένα μικρό δικαστήριο, μια συνοπτική διαδικασία και ξεμπερδέψαμε μ' εσάς.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Το ομαδικό πνεύμα δεν φοβάται τον θάνατο. Ο θάνατος δεν υπάρχει για όσους είναι αποφασιστικοί, έχουν αποχρυσταλλωμένη ιδεολογία και κοιτάζουν μπροστά, πάντα μπροστά. Ο θάνατος είναι ο πειρασμός που προβάλλουν τ' αντιδραστικά άτομα.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Συμφωνώ με τη γνώμη της τέταρτης συναδέλφου μας, αγαπητέ μου. Ο θάνατος είναι η τελεσίδικη καταδίκη της ζωής, από την οποία δεν ξεφεύγει κανένας.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΕ

Κύριε συνάδελφε, μπορείς να μας εξηγήσεις τι εννοείς με τον όρο «τελεσίδικη καταδίκη της ζωής»;

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν υπάρχει τίποτα τελεσίδικο. Εκτός, φυσικά, από τις αποφάσεις ορισμένων δικαστηρίων, που τελεσίδικα ορίζουν την καταδίκη πολιτών για εγκλήματα κατά της χώρας και της ανθρωπότητας. Και εκτός, φυσικά, από τις αποφάσεις ιατρικών συλλόγων, που ορίζουν πως η κοινωνία δεν μπορεί ν' ανταποκριθεί στις ανάγκες όλων των πολιτών και προτείνει να μειωθεί ο πληθυσμός κατά τριάντα, σαράντα ή και πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή εκτελούνται μόνον όσοι πιστεύουν στον θάνατο μέσα από μυστικιστικές θεωρίες, εκείνοι που δεν τηρούν τους κανόνες υγιεινής κι εκείνοι που θεωρούν τον θάνατο σημαντικότερο από τη ζωή. Αυτά τα άτομα δεν τα χρειάζεται η ανθρωπότητα. Να φεύγουν, και καλή φυχή!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Όλοι θα πεθάνουμε. Η ζωή είναι μια διαρκής αναστολή του θανάτου.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Απόδειξέ το αυτό που λες.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Σιγά μην τ' αποδείξει!

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μα, τι λέτε; Αυτό το έχουν αποδείξει όλοι οι νόμοι της Βιολογίας και, επιπλέον, το αποδεικνύουν κάθε μέρα οι εκατοντάδες νεκροί: άτομα που κάποτε ήτανε σώμα και πνεύμα μετατρέπονται καθημερινά σε πτώματα.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Οι θάνατοι που λες είναι συμπτωματικοί: από γεράματα, από χρόνιες παθήσεις. Κάποια στιγμή το μηχανήμα φθείρεται και τέρμα η καρδιά, τέρμα το μυαλό. Όμως, όταν είσαι φορέας και διαμεσολαβητής μιας επιστήμης, όταν το μυαλό σου διακατέχεται από τη θεωρία και την πρακτική της επιστήμης σου, τότε δεν πεθαίνεις.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μπράβο σου που μας το ξαναθύμισες.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δηλαδή, κυρίες και κύριοι, πιστεύετε πως εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν από αμάθεια, από ηλιθιότητα, ή επειδή δεν ήταν ικανοί να εκτιμήσουν την επιστημονική αλήθεια;

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ακριβώς. Αυτοί όλοι πέφτουν θύματα της αντίθετης προπαγάνδας που κρατάει την επιστήμη μας φιμωμένη. Κι αυτά τα θύματα καλά να πάθουν: έπρεπε να είχαν πιστέψει εμάς! Δυστυχώς για τους ίδιους, μένουν προσκολλημένοι σε ξεπερασμένες αντιλήψεις και, δυστυχώς για μας, γίνονται φορείς κάθε επιδημίας.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Είναι εκείνοι που λένε πως κάθε πρωτοβουλία ή δράση είναι μάταιη, αφού στο τέλος μας περιμένει ο θάνατος.

(Οι επόμενες ατάκες είναι δυνατόν να τραγουδηθούν σαν διαλογικό όπερας)

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Αυτό είναι συζητήσιμο.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μήπως γινόμαστε ηττοπαθείς;

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μήπως και αντιδραστικοί;

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Εγώ πιστεύω πως ο θάνατος είναι κάτι που υπάρχει.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Αίσχος!

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Εγώ δεν θα πεθάνω ποτέ.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Θα πεθάνεις, και πάω στοίχημα!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

(Στον Πρώτο Γιατρό) Πεθαίνουν μόνο οι κοινοί πολίτες.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Οι πεθαμένοι είναι υποανάπτυκτοι. Πρέπει να τιμωρήσουμε τους απογόνους τους.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο θάνατος είναι η έσχατη μορφή αλλοτρίωσης.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Όλοι σας λέτε κοινοτοπίες.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

(Στον Πρώτο Γιατρό) Η κοινή λογική γεννάει ψεύτικες αλήθειες. Ανάμεσα στην κοινή λογική και στην αλήθεια υπάρχει αβυσσαλέο χάσμα.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Όστε θέλετε ν' αγνοείτε τον θάνατο; Πάντως να ξέρετε πως ο θάνατος δεν θα σας αγνοήσει. Κανένας σας δεν γλιτώνει απ' αυτόν.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ψέμα!

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ψέμα! Ψέμα!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μακάρι να μπορούσα να συμφωνήσω μαζί σας. Συμφωνώ μ' όλη μου την καρδιά... (Σηκώνεται) Ωχ, η καρδιά μου! Συγγνώμη!

(Πέφτει)

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Πέθανε.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν εκπλήσσομαι.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Παρομοίως.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Για διαφορετικούς λόγους βέβαια.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Η ίδια φταίει! Πήγαινε γυρεύοντας. Βέβαια, δίνει το κακό παράδειγμα.
Ο θάνατος δεν είναι ο κανόνας, είναι η εξαίρεση.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Τα κακά παραδείγματα είναι μεταδοτικά.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Οι περισσότεροι απ' όσους ζουν ακόμα είναι αρκετά ηλίθιοι για
ν' ακολουθούν κακά παραδείγματα. Πρέπει να τους διαφωτίσουμε,
τουλάχιστον να τους ενημερώσουμε.

ΠΡΩΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Η ασθένεια είναι μεταδοτική. Συγγνώμη. Επιτρέψτε μου.

(Πέφτει)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ορίστε!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ορίστε!

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ορίστε!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Έπαθε αυτό που του άξιζε.

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Πίστευε τόσο στον θάνατο, που τον προκάλεσε.

(Τέλος του κειμένου, που εκφέρεται τραγουδιστά)

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Θ' αποδείξουμε πως ο θάνατος δεν ισχύει για μας.

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Εμείς, που έχουμε πίστη στην επιστήμη, στην πρόοδο, θα δώσουμε
το καλό παράδειγμα.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΙΟΝΕΣΚΟ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Κάτω ο θάνατος!

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ζήτω η ζωή!

(Οι τέσσερις *Γιατροί* βγαίνουν. Ακούμε τις φωνές τους στα παρασκήνια.
Πάλι τραγουδιστά, σαν διαλογικό όπερας)

ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μην πέφτεις!

(Γδούπος σώματος που πέφτει)

ΕΚΤΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μην πέφτεις!

(Γδούπος σώματος που πέφτει)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

Μην πέφτεις!

(Γδούπος σώματος που πέφτει)

ΤΡΙΤΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Γιατί πέσατε όλοι; Εγώ δεν θα πέσω!

(Γδούπος σώματος που πέφτει)

ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΙΑΣ

(Από δεξιά μπαίνουν ένας Γέρος και μια Γριά. Ο Γέρος βοηθάει τη Γριά να περπατήσει.
Προχωρούν αργά και με δυσκολία ως στο κέντρο της σκηνής,
όπου κάθονται σε ένα παγκάκι)

ΓΡΙΑ

Ωραία μέρα. Κοίτα το ηλιοβασίλεμα. Ωραίο δεν είν', αγάπη μου;
Γιατί δεν μιλάς; Δεν σ' αρέσει ο γαλανός ουρανός; Δεν σ' αρέσει
το ηλιοβασίλεμα; Εσένα άλλοτε σ' αρέσαν αυτά.

ΓΕΡΟΣ

Εσύ όλα τα βρίσκεις ωραία: τη βροχή, το χιόνι, τον γαλανό ουρανό,
το λιθόστρωτο, το πεζοδρόμιο.

ΓΡΙΑ

Αφού όλα είν' ωραία, ακόμα κι οι υπόνομοι.

ΓΕΡΟΣ

Όπως το βλέπει καθένας.

ΓΡΙΑ

Γίνομαι ευτυχισμένη με ό,τι βλέπω.

ΓΕΡΟΣ

Είσαι νέα, πολύ νέα.

ΓΡΙΑ

Όλα είναι θαύμα. Κάθε στιγμή της ζωής είναι γοητευτική.

ΓΕΡΟΣ

Στην αρχή ο κόσμος με άφηνε κατάπληκτο. Κι εγώ κοίταζα γύρω κι έλεγα, «Τι είν' όλ' αυτά!» Και μετά ρωτούσα, «Ποιος είμ' εγώ;», κι έμενα κατάπληκτος όταν ανακάλυπτα τον εαυτό μου. Και με γέμιζε ο κόσμος, και με γέμιζε ο εαυτός μου, κι ένιωθα την ανάγκη να το πω, να το φωνάξω. Αλλά σε ποιον; Σ' εμένα για μένα και μετά για τους άλλους. Όμως, το «Ποιος είμ' εγώ;» είναι μια πολύ προσωπική ερώτηση. Μπορείς να την απευθύνεις μόνο στον εαυτό σου. Ένα μοναχικό άτομο κάνει ερωτήσεις σ' ένα απρόσωπο σύμπαν. Μετά από το «Τι είν' όλα αυτά!» και το «Ποιος είμ' εγώ;» αναπόφευκτα έρχεται το ερώτημα «Τι γυρεύω εγώ εδώ, περιστοιχισμένος απ' όλα αυτά;» Αυτό το ερώτημα είναι σαφώς ελλιπέστερο. Δεν είναι και τόσο μεταφυσικό, είναι περισσότερο πρακτικό, ιστορικό. Όμως, ήδη, στην προηγούμενη κατάπληξη υπήρχε μια αόριστη αίσθηση απειλής, γιατί και ο κόσμος και ο εαυτός μου με ανησυχούσαν και με γέμιζαν τρόμο. Έτσι ξεκινά η ζωή μας. Είναι γοητευτική όσο ισχύουν τα ερωτήματα. Μετά, όταν παύεις να θέτεις ερωτήματα, έχεις αρχίσει να κουράζεσαι. Και τότε μένει μόνο η απειλή κι αυτή η βασανιστική ανησυχία. Ο κόσμος γίνεται οικείος και φυσικός. Δεν απομένει παρά μόνο η κούραση, η βαριεστιμάρα και ο πάντοτε παρών φόβος που υπήρχε από την αρχή. Η ζωή δεν είναι πια θαύμα, είναι εφιάλης. Δεν ξέρω πώς εσύ κατάφερες να κρατήσεις μέσα σου ανέπαφο το θαύμα. Για μένα κάθε στιγμή είναι και αβάσταχτη και άδεια. Όλα είναι αποτρόπαια. Βαριέμαι τόσο, που ανησυχώ γι' αυτό.

ΓΡΙΑ

Πώς είναι δυνατόν να βαριέσαι; Βαριούνται τα δέντρα; Ένας δρόμος γιατί δεν βαριέται; Η λίμνη καθρεφτίζει τον ουρανό και γίνεται αναπόσπαστο μέρος του.

ΓΕΡΟΣ

Τα έπιπλα βαριούνται. Οι τοίχοι αποπνέουν βαριεστιμάρα. Οι πόρτες είναι θλιμμένες: πόρτες ανοιχτές είναι σαν να ουρλιάζουν, κλειστές είναι σαν να βογκάνε.

ΓΡΙΑ
Τα φυτά ξεδιπλώνονται στο φως. Τα φύλλα μένουν αμάραντα. Κι εγώ χαϊδεύω με το βλέμμα καθετί που κοιτάζω.

ΓΕΡΟΣ
Τα πρόσωπα κλείνουν σαν όστρακα όταν βρίσκονται το ένα απέναντι στο άλλο. Κι εγώ κάνω το ίδιο, αρνιέμαι οτιδήποτε κοιτάζω. Τα κεφάλια μοιάζουν όλα με το κούτσουρο του χασάπη: μαυρισμένα από το αίμα και βρώμικα. Ως κι οι πέτρες, γεμάτες ασήκωτη σιωπή, είναι κλεισμένες καθεμία στη φυλακή της.

ΓΡΙΑ
Οι πέτρες έχουν πρόσωπο. Χαμογελάνε, τραγουδάνε.

ΓΕΡΟΣ
Μαραζωμένα τα πάντα, σβησμένα. Κι εγώ μαραμμένος. Είμαι ήδη διακοσίων χρόνων. Όλον αυτό τον καιρό περίμενα να ζήσω. Δεν το περιμένω πια. Δεν έχω πια να περιμένω τίποτα εκτός από το τίποτα.

ΓΡΙΑ
Το μόνο μαράζωμα της καρδιάς μου είναι η δικιά σου θλίψη. Αυτός είναι κι ο μόνος μου καημός. Πώς γίνεται να μην είσ' ευτυχισμένος, αφού είμ' εγώ κοντά σου; Εμένα μου φτάνει και μόνο η παρουσία σου, εσύ είσαι το σύμπαν ολόκληρο. Λέω μέσα μου πως υπάρχουν και σ' ευγνωμονώ γι' αυτό.

ΓΕΡΟΣ
Είναι πολύς καιρός, πάρα πολύς καιρός που βρισκόμαστε εδώ.

ΓΡΙΑ
Τίποτα δεν έχει αλλάξει από την πρώτη μέρα. Η αγάπη μου ξαναγεννιέται και κάθε μέρα είναι ίδια με την πρώτη. Μια πρώτη μέρα που κλωσορίζω κάθε μέρα. Νιώθω γεμάτη από τη μυστηριώδη παρουσία του κόσμου που με περιβάλλει και της αίσθησης ότι υπάρχω. Μου αρκούν αυτά — ποτέ δεν ένιωσα την ανάγκη να ξέρω περισσότερα. Τα ερωτήματα πλήττουν το ανθρώπινο πνεύμα και το πληγώνουν. Κάθε ερώτημα πάντα κάτι αμφισβητεί. Θέτω ερώτημα σημαίνει αρνούμαι κάτι, ακόμα κι όταν δεν συνειδητοποιούμε αυτή την άρνησή μας. Θέτω

ερώτημα σημαίνει δεν έχω εμπιστοσύνη στις μέχρι τώρα απαντήσεις ή έχω μέσα μου ένα κενό. Είναι θέμα χαρακτήρα, από τη γέννησή του ο καθένας να είναι αρνητής ή αποδέκτης. Αν ένιωθες ευτυχισμένος, δεν θα υπήρχε ούτ' ένα σύννεφο στον ουρανό μου. Θα χόρευα και θα διαλαλούσα παντού τη χαρά μου και, αν μου το επέτρεπες, θα σε παρέσερνα μέσα στη δικιά μου ευτυχία. Έλα να χορέψουμε! (Συνεχίζουν να προχωρούν με κόπο) Κάθε αυγή ο κόσμος ξαναγεννιέται καθαρός κι αγνός. Αν είσαι τόσο θλιμμένος, σημαίνει πως δεν μ' αγαπάς.

ΓΕΡΟΣ

Εγώ δεν αγαπάω τίποτα. Όμως εσένα σ' αγαπώ. Σ' αγαπώ με τον τρόπο μου. Κι όπως μπορώ. Κι όσο μπορώ. Μ' όλη τη δύναμη που μου έχει απομείνει.

ΓΡΙΑ

Αυτή η αγάπη δεν μου αρκεί — είναι λίγο παραπάνω από την αδιαφορία, κάτι που δεν με αφορά.

ΓΕΡΟΣ

Πρέπει να σου αρκεί. Γιατί, πώς να σου το πω, σε χρειάζομαι.

ΓΡΙΑ

Εγώ, όμως, δεν χρειάζομαι τίποτ' άλλο εκτός από σένα. Ίσως λίγο ουρανό, μια αχτίδα ήλιο, μια γωνίτσα με σκιά κι ελάχιστη ανθρώπινη ζεστασιά.

ΓΕΡΟΣ

Δεν βλέπεις γύρω σου; Γιατί να είμαστε ευτυχισμένοι και χαρούμενοι;

ΓΡΙΑ

Μια χαρά είναι όλα. Εσύ δεν ξέρεις να τα βλέπεις.

ΓΕΡΟΣ

Εσύ δεν ξέρεις τι βλέπεις.

ΓΡΙΑ

Δεν μπορείς να δεις αρκετά μακριά. Αχ, όχι, μην αρχίσουμε τους καβγάδες.

ΓΕΡΟΣ

Πώς αντέχεις αυτή την αγωνία; Όλοι γύρω μας είναι τρομαγμένοι, παγιδευμένοι μέσα στη δυστυχία τους.

ΓΡΙΑ

Εσύ ανέκαθεν φοβόσουν. Ακόμα κι όταν δεν υπήρχε λόγος. Μην ασχολείσαι με τους φόβους των άλλων, αυτή είναι η αρρώστια τους και απ' αυτήν πρέπει να γιατρευτούν.

ΓΕΡΟΣ

Ναι, ανέκαθεν φοβόμουν. Όχι επειδή με βάραιναν οι φόβοι των άλλων — μου έφτανε ο δικός μου. Όμως σήμερα βλέπω τον δικό μου φόβο να σκοτεινιάζει τα μάτια ολωνών. Είναι ο δικός μου φόβος που πολλαπλασιάστηκε.

ΓΡΙΑ

Το πόδι μου με πονάει λιγάκι.

ΓΕΡΟΣ

Κουράστηκες;

ΓΡΙΑ

Δεν είναι τίποτα. Κάτσε να στηριχτώ στο μπράτσο σου.

ΓΕΡΟΣ

Παλιότερα προσπαθούσα να νικήσω αυτή την αγωνία μου. Φαίνεται πως είχα τεράστια αποθέματα ευτυχίας μέσα μου και τα χρησιμοποιούσα για να πολεμήσω τις αμφιβολίες μου. Τι ζωντάνια είχα τότε, τι δύναμη, τι πλούτο ψυχής! Οι ανησυχίες υπήρχαν μέσα μου, όμως η θέλησή μου να τις συντρίψω ήταν ισχυρότερη. Ποιος θα το 'λεγε πως θα γερνούσα τόσο πολύ και τόσο γρήγορα; Όσο εγώ γερνάω, εσύ γίνεσαι νεότερη. Για μένα ένα δευτερόλεπτο διαρκεί όσο ένας χρόνος κι ένας χρόνος περνάει μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο.

ΓΡΙΑ

Εγώ έμαθα ν' αγαπάω, καλέ μου, κι αγαπάω όλο και περισσότερο — κάθε μέρα και λιγάκι παραπάνω. Είσαι το μόνο πλάσμα που δεν καταλαβαίνω και γι' αυτό σ' αγαπώ με τόση θλίψη.

ΓΕΡΟΣ

Πόσο καιρό θα κρατήσει αυτό; Βρίσκομαι σ' αυτό τον κόσμο τόσους αιώνες κι όμως νιώθω σαν να γεννήθηκα πριν από μια στιγμή. Το φορτίο γίνεται όλο και πιο βαρύ. Αρχίζει να πέφτει σκοτάδι.

ΓΡΙΑ

Το φορτίο γίνεται όλο και πιο ελαφρύ. Θα ελαφρύνει κι άλλο. Δεν νιώθω κανένα βάρος, εκτός απ' τη δικιά σου αγωνία. Αυτό είναι και το μόνο φορτίο μου. Προσπάθησε να χαλαρώσεις. Κοίτα, αυτή η βιτρίνα έχει πολύ ωραία φορέματα.

ΓΕΡΟΣ

Η κατάσταση μας έχει γίνει αφόρητη. Δεν αντέχω να ζήσω άλλο σ' αυτή την πόλη. Νιώθω φυλακισμένος. Κλειδωμένος μέσα. Μισώ τα σπίτια, όλα τα σπίτια. Φυλακίζομαστε εκεί μέσα. Δεν θέλω να γυρίσω στο σπίτι μας, αν και ξέρω πως εκεί θα καταλήξω.

ΓΡΙΑ

Αν κατάφερνες ν' ανακαλύψεις τι φάχνεις! Ποτέ δεν κατάλαβες τι φάχνεις. Αγάπη μου, να 'ξερες πόσο μ' έχεις βασανίσει! Σ' αγαπώ.

ΓΕΡΟΣ

Ναι, ναι, σ' αγαπώ και μ' αγαπάς. Αλλά ούτε κι έξω από το σπίτι μας θ' άντεχα να ζήσω. Βγαίνω με σκοπό να γυρίσω μέσα. Γυρίζω με σκοπό να βγω. Κάθε φορά που βγήκα, σκοπός μου ήταν να γυρίσω μέσα. Επιστρέφουμε, πάντα επιστρέφουμε, και κάθε φορά στον εαυτό μας. Ανέκαθεν το ίδιο έκανα κι εγώ, αλλά, τουλάχιστον, υπήρχε το πηγαινέλα. Τώρα τα πόδια μου δεν με βαστάνε, τα χέρια μου δεν με υπακούουν. Καταρρέω... Πρόσεχε, θα πέσεις!

ΓΡΙΑ

(Που ήταν έτοιμη να πέσει, αλλά την κράτησε ο Γέρος) Μ' έπιασε κάτι σαν ζαλάδα... Δεν είναι τίποτα, θα μου περάσει.

ΓΕΡΟΣ

Δεν νιώθεις καλά; Θες να ξεκουραστείς;

ΓΡΙΑ

Όχι, μου πέρασε, νομίζω. Συνεχίζουμε τον περίπατό μας. Μ' αρέσει να κρατιέμαι από το μπράτσο σου.

ΓΕΡΟΣ

Τις βόλτες τις βαριέμαι πολύ. Αλλά και η κλεισούρα μέσα στο σπίτι είν' αφόρητη. Δεν αντέχω ούτε να κάθομαι, ούτε να τριγυρίζω όρθιος, ούτε να μένω ξαπλωμένος. Θα ήθελα να τρέξω. Αλλά είμαι τόσο κουρασμένος.

ΓΡΙΑ

Ο κόσμος είναι γλυκός και γεμάτος μυστήρια. Το νιώθω στους δρόμους, στις λεωφόρους... Το νιώθω κι όταν είμαι στο σπίτι και κοιτάζω έξω απ' το παράθυρο.

ΓΕΡΟΣ

Ο κόσμος είναι μια τεράστια σφαίρα από ατσάλι, αδιαπέραστη σφαίρα. Κάποτε ήτανε λιβάδι γεμάτο λουλούδια, δηλητηριώδη λουλούδια, όμως λουλούδια. Έτρεχα στα χορταριασμένα ξέφωτα, στα χωράφια με τα στάχνα, στις ακροποταμιές, κυνηγώντας τα όνειρά μου.

ΓΡΙΑ

Επειδή είσαι ασυγκράτητος. Δεν χρειάζεται να τρέχεις, αρκεί να σκύψεις γύρω σου και να δρέψεις όποιο όνειρο θέλεις. Όλα είναι τριγύρω μας. Είναι μάταιο να προσπαθείς να πιάσεις τα όνειρα: έρχονται και μας αρπάζουν αυτά.

ΓΕΡΟΣ

Σπατάλησα τη ζωή μου.

ΓΡΙΑ

Θα μπορούσα να την κερδίσω ξανά εγώ, αν κατάφερα να κερδίσω εσένα. Γιατί μου αντιστέκεσαι τόσο, καλέ μου; Γιατί δεν επιτρέπεις στον εαυτό σου να δεχτεί κάτι; Γιατί δεν τολμάς;

ΓΕΡΟΣ

Νομίζω πως γεννήθηκα για να ζω ελεύθερος και να νικάω. Ποτέ δεν τόλμησα ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Ποτέ δεν τόλμησα να φτάσω ως το όριο. Ποτέ δεν έμαθα πώς να παίρνω μια απόφαση.

ΓΡΙΑ

Γιατί ποτέ δεν το θέλησες — δεν το θέλησες μ' όλη σου την καρδιά.

ΓΕΡΟΣ

Το μόνο που κατάφερα ήταν να φτάσω ως το όριο της αγωνίας, ως το όριο του χρόνου. Γιατί ποτέ δεν κατέκτησα μια στιγμή ή ένα αστέρι; Ο κόσμος δεν υπήρξε ποτέ φιλικός μαζί μου.

ΓΡΙΑ

Ελπίζω πως κάποτε θα γνωρίσεις την αγάπη. Και σου το εύχομαι!

ΓΕΡΟΣ

(Σαρκαστικά) Ναι, τώρα που είμ' έτοιμος για αναχώρηση προς το μηδέν! (Πάυση) Ω, να ζω απόλυτα ελεύθερος — πόσο το ήθελα κάποτε. Όμως τώρα ούτ' αυτό μ' ενδιαφέρει πια. Βέβαια, θα ήτανε το μόνο που θα με γιάτρευε.

ΓΡΙΑ

Θα σε βοηθήσω εγώ. Θα σε βοηθήσω μέχρι ν' αφήσω την τελευταία μου πνοή.

ΓΕΡΟΣ

Δεν έχω κανένα ενδιαφέρον πια. Δεν θέλω τίποτα πια. Το μόνο που εύχομαι είναι να λυτρωθώ απ' αυτή την αγωνία κι απ' αυτή τη βαριεστιμάρα που με ροκανίζουν.

ΓΡΙΑ

Είσαι πολύ κουρασμένος, αγάπη μου. Όμως εγώ ακόμα ελπίζω για σένα. Ελπίζω. (Ξαφνικά νιώθει δυσάρεστα) Με πονάει ο λαιμός μου. Με πονάει το κεφάλι μου.

ΓΕΡΟΣ

Παραπατάς.

ΓΡΙΑ

Δεν είναι τίποτα. Μην ανησυχείς.

ΓΕΡΟΣ

(Την υποβαστάζει) Είσαι άσχημα, αγάπη μου. Δεν μπορείς να σταθείς στα πόδια σου.

ΓΡΙΑ

Με πονάει το στομάχι μου. Καίγονται τα σωθικά μου.

ΓΕΡΟΣ

Στηρίξου πάνω μου. Πάμε στο σπίτι.

ΓΡΙΑ

Μην φοβάσαι.

ΓΕΡΟΣ

Κάνε κουράγιο. Θα σε κουβαλήσω εγώ. Θα σε φροντίσω εγώ.

ΓΡΙΑ

Πνίγομαι. Κράτα με, θα μου περάσει. Το 'χω ξαναπάθει.

ΓΕΡΟΣ

Δεν σ' έχω δει ποτέ έτσι. Εσύ δεν έχεις αρρωστήσει ποτέ. Αχ, Θεέ μου, βοήθησέ μας. Έχει τα συμπτώματα της αρρώστιας, τα συμπτώματα!

ΓΡΙΑ

Βοήθησέ με. Μην σε πιάνει πανικός. Πάμε στο σπίτι αργά αργά. Θα ξαπλώσω και θα καθίσεις κοντά μου. Θα μου περάσει. Και μαζί μου θα γιατρευτείς κι εσύ.

(Είναι έτοιμη να πέσει. Ο Γέρος τη συγκρατεί με δυσκολία)

ΓΕΡΟΣ

(Προσπαθεί να προχωρήσει κρατώντας την) Καλή μου, μου έδωσες τον λόγο σου πως θα μείνεις δίπλα μου ως το τέλος. Δεν μπορείς να μ' αφήσεις, μου το υποσχέθηκες. Δεν μπορείς, όχι, δεν μπορείς! Αχ, ποιος θα μας βοηθήσει; Μόνο ο Θεός! Κι αυτόν, πού να τον βρεις!

ΓΡΙΑ

Στήριξέ με να σε στηρίξω.

ΓΕΡΟΣ

Το σπίτι δεν είναι μακριά.

ΓΡΙΑ

Είναι πολύ μακριά, αλλά θα τα καταφέρω. Άμα νιώθω εσένα δίπλα μου.

ΓΕΡΟΣ

Κουράγιο, καλή μου, αγάπη μου. Δείξε κουράγιο και για τους δυο μας – εγώ το έχω χάσει πια.

ΓΡΙΑ

Ναι, θα ξαπλώσω. Κι εσύ θα ξαπλώσεις δίπλα μου. Και θα είμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο. Θα γίνουμε ευτυχισμένοι. Θα γίνουμε καλά. Και μας περιμένουν πολλές στιγμές... Χρόνια... Να ζήσουμε μαζί.

ΓΕΡΟΣ

Μην μ' αφήσεις! Μην μ' αφήνεις! Μην το κάνεις αυτό. Είσαι δικιά μου, θα σε κρατήσω δικιά μου. Πώς δεν σε είχα καταλάβει τόσα χρόνια;

ΓΡΙΑ

Τώρα καταλαβαινόμαστε πολύ καλά...

ΓΕΡΟΣ

Τώρα είναι πολύ αργά. Η νύχτα θα μας καταπιεί. Είχαμε ευτυχία και δεν το ξέραμε. Έλα, αγαπημένη, οδήγησέ με στο σκοτάδι, σε κρατάω!

ΓΡΙΑ

Σε λίγα λεπτά...

(Βγαίνουν από δεξιά. Ο Γέρος σχεδόν τη σέρνει)

ΓΕΡΟΣ

(Καθώς βγαίνουν) Βοήθεια! Φίλοι, αδέρφια!

(Καθώς λέγονταν οι τελευταίες ατάκες, τέσσερις Γυναίκες μπήκαν στη σκηνή, στάθηκαν αριστερά και κοίταζαν το ζευγάρι. Μια άμαξα-νεκροφόρα έρχεται, που τη σέρνουν δύο ηθοποιοί υποδύμενοι τα άλογα. Στα πλάγια της νεκροφόρας και από ένας Νεκροθάφτης. Μπροστά από όλη την πομπή ο Μαύρος Καλόγερος, που διασχίζει τη σκηνή και βγαίνει σιωπηλός από δεξιά. Η νεκροφόρα φαίνεται να κατευθύνεται προς το κατάστημα που βρίσκεται στο βάθος της σκηνής δεξιά)

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

(Ηχοποίητη εντολή στα άλογα να σταματήσουν) Μπρρρ!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Μπρρρ, φωράλογα!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Αυτό είναι το μαγαζί.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Πού είναι τα πτώματα;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μέσα στο μαγαζί.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τα ξαπλώσαμε πάνω στον πάγκο.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πολύ πλούσιοι άνθρωποι.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ήπιανε και φάγαν αρκετά.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τι αρκετά; Ήπιανε και φάγαν ένα σκασμό!

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

(Ανοίγοντας την πόρτα του καταστήματος) Ορίστε θέαμα!

(Οι δύο Νεκροθάφτες μπαίνουν στο κατάστημα)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

(Μπαίνοντας) Εγώ τη γυναίκα, εσύ τον άντρα.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν ήταν κι οι πιο συμπαθητικοί άνθρωποι στον κόσμο!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Συμφωνώ. Κανένας δεν θα τους λυπηθεί.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ούτε που σκέφτηκαν ποτέ τους φτωχούς.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ωραία, γλιτώνω αυτά που τους χρώσταγα.

(Οι τέσσερις Γυναίκες έχουν πλησιάσει στην είσοδο του καταστήματος)

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ήταν ξαδέρφια του άντρα μου. Στον αγύριστο!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Στον αγύριστο!

(Οι δύο νεκροθάφτες βγαίνουν μεταφέροντας ο ένας τη γυναίκα και ο άλλος τον άντρα. Πετάνε τα σώματα στη νεκροφόρα.

Οι Γυναίκες κάνουν πίσω)

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Αυτοί είναι πεθαμένοι τουλάχιστον δυο μέρες.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

(Στις Γυναίκες) Ανοίξτε! Στην μπάντα!

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Στην μπάντα, αλλιώς θα σας τους πετάξω στα μούτρα.

(Οι τέσσερις Γυναίκες τρέχουν στις τέσσερις γωνίες της σκηνης)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στους Νεκροθάφτες) Εγώ σας ειδοποίησα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Δεν υπάρχει αμοιβή για τις ειδοποιήσεις. Στην μπάντα κι ακίνητες!

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

(Στον Δεύτερο Νεκροθάφτη) Χοντροί κι οι δύο — απαίσιο ζευγάρι.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Πάμε. (Στα άλογα) Μπρρρ!

(Περπατώντας δίπλα στη νεκροφόρα, βγαίνουν από αριστερά)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Έφυγαν. Πάμε ν' αρπάξουμε ό,τι βρούμε.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Απαγορεύεται.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ποιος θα μας δει;

(Οι τρεις *Γυναίκες* μπαίνουν στο κατάστημα)

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Σωστά. Ποιος θα μας δει;

(Μπαίνει και αυτή στο κατάστημα. Μπαίνει ο *Μαύρος Καλόγερος*, διασχίζει τη σκηνή και βγαίνει. Από το κατάστημα βγαίνει η *Πρώτη Γυναίκα* φορώντας ένα τεράστιο καπέλο με λουλούδια)

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μήνες λαχταρούσα ένα τέτοιο καπέλο!

(Βγαίνει η *Δεύτερη Γυναίκα* με φορέματα στα χέρια)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ωραία φορέματα!

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Βγαίνει) Κοσμήματα και φεύτικα λουλούδια! Δείτε αυτό το κολιέ!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Βγαίνει) Καπέλα, τόσα καπέλα!

(Βγάζουν τα παλιά τους φορέματα και βάζουν καινούργια. Προτού αλλάξουν, ήταν όλες ντυμένες στα μαύρα, τώρα φοράνε έντονα χρώματα, καπέλα με λουλούδια και κοσμήματα.

Τα χέρια τους είναι γεμάτα από πράγματα που έκλεψαν, μερικά τους πέφτουν στο έδαφος.

Αρχίζουν να μαλώνουν ποια είναι ποιανής. Ουρλιάζουν και χτυπιούνται με ομπρέλες χειμωνιάτικες και καλοκαιρινές, από αυτές που άρπαξαν)

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Δικό μου! Όχι, δικό μου! Σε βλέπω και μια φορά ντυμένη της προκοπής!

Όχι, αυτό δεν το θέλω, για υπηρέτρια με πέρασες; Αυτό δικό μου!

Ο άντρας μου θα πάθει που θα με δει! Κι ο δικός μου θα μείνει ξερός!

Δικό μου το κολιέ! Πάντα μ' άρεσαν τα καπέλα με λουλούδια!

Μ' αρέσουν τα πράσινα φορέματα! Μπα, δεν σου πάει το πράσινο!

Δεν έχουμε κι έναν καθρέφτη! Τα φτερά είναι δικά μου! Καλά, πάρ' τα!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Καλά κάναμε και τους κλέψαμε, τέτοιοι που ήτανε!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Και αντιπαθείς και τσιγκούνηδες! Να δούμε τώρα, θα κάνουνε τσιγκουνιές και στην κόλαση;

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πάντως γλιτώσαμε πολλά λεφτά.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Είμαστε οι πιο καλοντυμένες στην πόλη.

(Η Πέμπτη Γυναίκα μπαίνει από δεξιά)

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Στις άλλες) Κλέφτρες!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Εσένα τι σε νοιάζει; Μπες και κλέψε κι εσύ!

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ήτανε θείοι μου. Το μαγαζί το κληρονομώ εγώ.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τίποτα δεν κληρονομείς. Όλα πάμε στο Δημόσιο.

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φέρτε πίσω αυτά που κλέψατε!

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πάρ' τα μας, αν μπορείς!

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Θα σας καταγγείλω στην αστυνομία.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Οι αστυφύλακες μας είπανε να πάρουμε ό,τι θέλουμε.

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ψεύτρα!

(Επιτίθεται στις άλλες Γυναίκες. Τους αρπάζει ό,τι μπορεί και πράγματα αρχίζουν να σωριάζονται στο έδαφος. Φοράει ένα από τα φορέματα και ένα από τα καπέλα, συνεχίζοντας να αρπάζει πράγματα από τις άλλες. Όλες φωνάζουν, σπρώχνονται, χτυπιούνται με ομπρέλες, σώματα και ρούχα γίνονται ένα κουβάρι. Μια δυο τρέχουν μέσα στο κατάστημα και ξαναβγαίνουν με περισσότερα ρούχα, καπέλα και φτερά.

Στη σκηνή ένα φρενιτώδες ταμπλό-βιβάν με ανθρώπους και πράγματα)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΗΝΗ

(Από δεξιά μπαίνει ένας Δημοτικός Υπάλληλος. Ακολουθούν οι υπόλοιποι ηθοποιοί του θιάσου, που σκορπίζονται ανάμεσα στις Γυναίκες)

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

(Μπαίνει τρέχοντας. Λαχανιασμένος) Συμπολίτες, φίλοι, αδέρφια μου, ακούστε με. Έχω νέα.

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σκάστε ν' ακούσουμε!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Γιατί ν' ακούσουμε; Κάποια συμφορά θα μας ξεράσει!

ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τους τελευταίους μήνες όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι μάς φέρνουν κάθε μέρα και χειρότερα νέα.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Κάτω οι υπάλληλοι!

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Κάτω το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Τραγουδιστά) Κάτω το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΟΛΟΙ

(Σαν χορωδία) Κάτω το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Σας παρακαλώ, ακούστε!

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ας τον ακούσουμε.

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ο δήμος φταίει για όλα!

ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Είναι όλοι δολοφόνοι!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Περιμένετε! Ακούστε!

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Κανένας από μας δεν ευθύνεται για τη δυστυχία μας.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΝΤΡΩΝ

Κανένας από μας δεν ευθύνεται.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ακούστε! Ακούστε!

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Οι αμαρτίες και τα ελαττώματά μας προκάλεσαν τη συμφορά μας.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΝΤΡΩΝ

Εμείς ευθυνόμαστε.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κανένας από μας δεν ευθύνεται.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ακούστε με!

ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ-ΟΓΔΟΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Δείχνοντας τους Άντρες) Εσείς φταίτε! Εσείς φταίτε!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Παρακαλώ, ακούστε!

ΠΕΜΠΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν θέλουμε να σ' ακούσουμε.

(Τέλος του κειμένου που λέγεται τραγουδιστά)

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Κανένας από μας δεν φταίει.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Η αρρώστια δεν είναι τιμωρία για μας. Δεν πληρώνουμε για τα σφάλματά μας, και μην αρχινάτε τις ηθικολογίες!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ακούστε, παρακαλώ! (Τραγουδιστά) Παρακαλώ, ακούστε!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φταίει η διοίκηση.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Οι πλούσιοι φταίνε. Εκείνοι ζούσανε μέσα στη χλιδή και τώρα πληρώνουμε εμείς την απληστία τους.

ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τα βίτσια τους.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τις αμαρτίες τους.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Την απανθρωπιά τους.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Τις κραιπάλες τους.

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Την αθεΐα τους.

ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν φταίνε οι πλούσιοι, οι φτωχοί φταίνε.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Που είναι βρώμικοι.

ΟΓΔΟΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Που δεν ξέρουν τι είναι καθαριότητα.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Που είναι αλκοολικοί και βρωμιάρηδες.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

(Τραγουδιστά) Ακούστε με! Ακούστε με!

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΝΤΡΩΝ

(Εκτός από τον *Πρώτο Άντρα* και τον *Δεύτερο Άντρα*) Οι πλούσιοι φτάνει.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ακούστε, ακούστε!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σκάστε ν' ακούσουμε!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Έχω καλά νέα.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ-ΟΓΔΟΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Φταίει το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κάτω το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Θέλει αν μας πει καλά νέα.

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Λέει πως έχει καλά νέα.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Λέει πως έχει καλά νέα.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φαίνεται πως έχει καλά νέα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ακούστε, ακούστε!

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΝΤΡΩΝ

Ακούστε τον! Ακούστε τον!

ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ν' ακούσουμε! Ν' ακούσουμε!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Αγαπητοί συμπολίτες, κυρίες και κύριοι. Οι στατιστικές μας δείχνουν πως η ασθένεια υποχωρεί. Και υποχωρεί γρήγορα! Στον 23ο Τομέα είχαμε πενήντα χιλιάδες θανάτους την περασμένη βδομάδα, κι αυτή τη βδομάδα μετρήσαμε μόνο τρεις νεκρούς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Άρα η αρρώστια υποχωρεί.

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η επιδημία υποχωρεί.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Στον 5ο Τομέα είχαμε πενήντα χιλιάδες θανάτους την περασμένη βδομάδα, κι αυτή τη βδομάδα μετρήσαμε μόνο τρεις νεκρούς. Στον 1ο Τομέα είχαμε είκοσι χιλιάδες θανάτους την περασμένη βδομάδα και κανέναν νεκρό αυτή τη βδομάδα. Και στον δικό μας Τομέα η επιδημία ξεθύμανε. Δεν έχουμε κανέναν νεκρό αυτή τη βδομάδα.

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τέρμα οι νεκροί.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Η αρρώστια φεύγει.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πώς μπορούμε να σιγουρευτούμε;

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Θέλουμε να σιγουρευτούμε.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μας χρειάζεται να σιγουρευτούμε.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Η Διοίκηση δεν σας έκρυψε ποτέ την αλήθεια. Ως και στις χειρότερες ώρες σας είπαμε τ' αληθινά στατιστικά στοιχεία. Ποτέ δεν σας κρύψαμε τον πραγματικό αριθμό των νεκρών και των ασθενών. Και κάναμε τα πάντα για να καταπολεμήσουμε την αλήθεια, παίρνοντας τα πιο δραστικά μέτρα, που πολλές φορές θεωρήθηκαν αντιλαϊκά. Επομένως, και σήμερα σας λέμε την αλήθεια.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Απόδειξέ το!

ΕΚΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ναι, απόδειξέ το!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Δεν χρειάζεται απόδειξη. Ορίστε, είμαστε όλοι εδώ, και από την ώρα που μαζευτήκαμε δεν πέθανε κανένας. Και κανένας δεν θα πεθάνει, σας δίνω τον λόγο της τιμής μου!

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Μας δίνει τον λόγο της τιμής του.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ζήτω η Διοίκηση! Ζήτω το Δημοτικό Συμβούλιο!

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Σωθήκαμε!

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σωθήκαμε!

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ζήτω!

(*Άντρες και Γυναίκες φωνάζουν «Ζήτω!» και συνεχίζουν να φωνάζουν, να αγκαλιάζονται και να φιλιούνται μεταξύ τους χαρούμενοι. Σηκώνουν τον Δημοτικό Υπάλληλο στους ώμους τους και τον περιφέρουν. Ξαφνικά βλέπουμε στο βάθος μια φλόγα. Είναι πυρκαγιά, που σύντομα θα επεκταθεί στη σκηνή*)

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Φωτιά!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πιάσαμε φωτιά!

(Παρατάνε απότομα τον Δημοτικό Σύμβουλο, που πέφτει στο έδαφος και σηκώνεται αμέσως)

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Φωτιά!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΦΩΤΙΑ!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Βοήθεια, βοήθεια!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πάμε να φύγουμε!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Η φωτιά έρχεται απ' την καλή συνοικία.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Λάθος. Έρχεται από τις φτωχογειτονιές.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Πάμε να φύγουμε από κει!

(Δείχνει)

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν μπορούμε.

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Όλα τριγύρω καίγονται.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Τότε, από κει! (Τους οδηγεί προς τα δεξιά της σκηνής. Φωνάζει) Κι εδώ φωτιά!
(Δείχνει προς το βάθος της σκηνής) Από κει!

ΑΝΤΡΕΣ

(Τρέχοντας προς το βάθος της σκηνής και φωνάζοντας) Από χει!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Όχι, ούτε από χει!

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Πιαστήκαμε σε παγίδα, σαν τα ποντίκια!

(Όλοι τριγυρνάνε φωνάζοντας «Φωτιά, καιγόμαστε, θα καούμε, φωτιά!»)

Ο *Μαύρος Καλόγερος* μπαίνει από αριστερά. Κανένας στη σκηνή δεν αντιλαμβάνεται την παρουσία του. Στέκεται στο κέντρο της σκηνής. Η αυλαία αρχίζει να κλείνει.

Μπροστά από την αυλαία εμφανίζεται ένας *Άντρας* μεσήλικας μεσοαστός)

ΑΝΤΡΑΣ

Κυρίες και κύριοι... (Σταματάει, φέρνει τα χέρια στο στομάχι του, διπλώνεται από τον πόνο, μουγκρίζει) Συγγνώμη.

(Είναι έτοιμος να καταρρεύσει, όταν δύο γεροδεμένοι άντρες τον αρπάζουν άγαρμπα από τις μασχάλες. Από την ανοιχτή αυλαία βλέπουμε ένα τραπέζι και πάνω του ένα φέρετρο, όπου οι δύο άντρες βάζουν μέσα τον *Άντρα*. Οι δύο κλείνουν το φέρετρο και το μεταφέρουν εκτός σκηνής, όταν αρχίζουν τα χειροκροτήματα του κοινού)